

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 199

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

50 tomas

2007 m. liepos 31 d.

Turinys	I	Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kuriuos skelbti privaloma	
		REGLAMENTAI	
	★	2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 861/2007, nustatantis Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą	1
	★	2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 862/2007 dėl Bendrijos migracijos statistikos ir tarptautinės apsaugos statistikos ir panaikinant Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 311/76 dėl statistinių duomenų rinkimo apie darbuotojus užsieniečius ⁽¹⁾	23
	★	2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 863/2007, nustatantis Skubios pasienio pagalbos būrių sudarymo mechanizmą ir iš dalies keičiantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2007/2004, kiek tai susiję su šiuo mechanizmu, bei reglamentuojantis pakviestųjų pareigūnų užduotis ir įgaliojimus	30
	★	2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 864/2007 dėl nesutartinėms prievolėms taikytinos teisės („Roma II“)	40

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

I

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kuriuos skelbti privaloma)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 861/2007

2007 m. liepos 11 d.

nustatantis Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 61 straipsnio c punktą ir 67 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Bendrijos tikslas – išlaikyti ir plėtoti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę, kurioje užtikrinamas laisvas asmenų judėjimas. Tam, kad palaiapsniui sukurtų tokią erdvę, Bendrija turi priimti, *inter alia*, tarpvalstybinį poveikį turinčias priemones teismo bendradarbiavimo civilinėse bylose srityje, kurių reikia tinkamam vidaus rinkos veikimui.
- (2) Pagal Sutarties 65 straipsnio c punktą šios priemonės turi apimti priemones, skirtas šalinti kliūtis, trukdančias civiliniam procesui gerai veikti, ir, jei reikia, skatinti civilinio proceso normų suderinamumą valstybėse narėse.
- (3) Todėl Bendrija be kitų priemonių jau yra priėmusi 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1348/2000 dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo valstybėse

narėse ⁽³⁾, 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo ⁽⁴⁾, 2001 m. gegužės 28 d. Tarybos sprendimą 2001/470/EB, sukuriantį Europos teisminių tinklą civilinėse ir komercinėse bylose ⁽⁵⁾, 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 805/2004, sukuriantį neginčytinų reikalavimų Europos vykdomąjį raštą ⁽⁶⁾, ir 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1896/2006, nustatantį Europos mokėjimo įsakymo procedūrą ⁽⁷⁾.

- (4) 1999 m. spalio 15–16 d. Taryboje susirinkusi Europos Vadovų Taryba paragino Tarybą ir Komisiją nustatyti bendras procesines taisykles, skirtas supaprastinti ir pagreitinti tarpvalstybinį bylinėjimąsi vartotojų pareikštų ieškinių ir komercinių ieškinių dėl nedidelių sumų srityje.
- (5) 2000 m. lapkričio 30 d. Taryba priėmė Komisijos ir Tarybos bendrą programą dėl sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose abipusio pripažinimo principo įgyvendinimo priemonių ⁽⁸⁾. Programoje nurodoma supaprastinti ir pagreitinti tarpvalstybinį bylinėjimąsi dėl nedidelių sumų. Šis darbas buvo tęsiamas 2004 m. lapkričio 5 d. Europos Vadovų Tarybai priėmus Hagos programą ⁽⁹⁾, kurioje raginama imtis aktyvių veiksmų ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo srityje.

⁽¹⁾ OL C 88, 2006 4 11, p. 61.

⁽²⁾ 2006 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento nuomonė (dar neskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2007 m. birželio 13 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL L 160, 2000 6 30, p. 37.

⁽⁴⁾ OL L 12, 2001 1 16, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1791/2006 (OL L 363, 2006 12 20, p. 1).

⁽⁵⁾ OL L 174, 2001 6 27, p. 25.

⁽⁶⁾ OL L 143, 2004 4 30, p. 15. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1869/2006 (OL L 300, 2005 11 17, p. 6).

⁽⁷⁾ OL L 399, 2006 12 30, p. 1.

⁽⁸⁾ OL C 12, 2001 1 15, p. 1.

⁽⁹⁾ OL C 53, 2005 3 3, p. 1.

- (6) 2002 m. gruodžio 20 d. Komisija priėmė Žaliąją knygą dėl Europos mokėjimo įsakymo procedūros ir priemonių, skirtų ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimui supaprastinti ir pagreitinti. Žaliąja knyga buvo pradėtos konsultacijos dėl priemonių, skirtų supaprastinti ir pagreitinti ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimą.
- (7) Daugelis valstybių narių ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimui nustatė supaprastintą civilinio proceso tvarką, kadangi bylinėjimosi išlaidos, su juo susijęs laiko gaišimas ir painiava nebūtinai proporcingai sumažėja mažėjant ieškinio sumai. Kliūtys, trukdančios teismo sprendimą priimti greitai ir nedidelėmis išlaidomis, padidėja tarpvalstybinio pobūdžio bylų atveju. Todėl būtina nustatyti Europos procedūrą, skirtą ieškiniams dėl nedidelių sumų nagrinėti („Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra“). Šia Europos procedūra turėtų būti siekiama sudaryti geresnes galimybes pasinaudoti teise kreiptis į teismą. Dėl konkurencijos iškraipymo vidaus rinkoje, susijusio su procedūrinių priemonių, kuriomis skirtingose valstybėse narėse gali naudotis kreditoriai, veikimo disbalansu, atsiranda poreikis priimti Bendrijos teisės aktus, užtikrinančius vienodas sąlygas kreditoriams ir skolinkams visoje Europos Sąjungoje. Nustatant ieškinio pagal Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą nagrinėjimo išlaidas, reikėtų atsižvelgti į paprastumo, spartos ir proporcingumo principus. Tikslinga viešai paskelbti išsamią informaciją apie priskirtinas bylinėjimosi išlaidas, o šių išlaidų nustatymo priemonės turėtų būti skaidrios.
- (8) Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra turėtų supaprastinti ir pagreitinti ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimą tarpvalstybinio pobūdžio bylose ir sumažinti išlaidas, be valstybių narių įstatymais nustatytų galimybių, kurios nesikeičia, pasiūlant papildomą pasirenkamą priemonę. Taikant šį reglamentą taip pat turėtų tapti paprasčiau pripažinti ir vykdyti kitoje valstybėje narėje pagal Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą priimtus teismo sprendimus.
- (9) Šiuo reglamentu siekiama skatinti pagrindines teises ir ypač atsižvelgiama į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje pripažintus principus. Teismas turėtų gerbti teisę į teisingą bylos nagrinėjimą ir laikytis rungimosi principo, visų pirma sprendžiamas dėl žodinio nagrinėjimo būtinumo, įrodinėjimo priemonių ir įrodymų rinkimo.
- (10) Siekiant palengvinti ieškinio sumos apskaičiavimą, visos palūkanos, išlaidos ir sąnaudos neturėtų būti skaičiuojamos. Tai neturėtų turėti įtakos teismo teisei priteisti šias sumas savo sprendimu, nei turėti įtakos nacionalinėms palūkanų apskaičiavimo taisyklėms.
- (11) Siekiant palengvinti Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūros pradėjimą, ieškovas turėtų pateikti prašymą teisme, užpildydamas standartinę ieškinio formą. Ieškinio forma turėtų būti pateikta tik jurisdikciją turinčiam teismui.
- (12) Tam tikrais atvejais prie ieškinio formos turėtų būti pridėdami susiję pagrindžiantys dokumentai. Tačiau tai neužkerta galimybės ieškovui tam tikrais atvejais pateikti papildomų įrodymų procedūros metu. Tas pats principas turėtų būti taikomas atsakovo atsakymui.
- (13) Sąvokos „aiškiai nepagrįstas“ atmetant ieškinį ir „nepriimtinas“ atmetant prašymą turėtų būti nustatomos pagal nacionalinę teisę.
- (14) Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra turėtų būti rašytinė, išskyrus atvejus, kai, teismo nuomone, yra būtinas žodinis nagrinėjimas, arba kai to prašo kuri nors bylos šalis. Teismas gali atmesti tokį prašymą. Tokį atmetimą negalima atskirai užginčyti.
- (15) Bylos šalims neprivalo atstovauti advokatas ar kitas teisės specialistas.
- (16) „Priešieškinio“ sąvoka turėtų būti aiškinama pagal Reglamento (EB) Nr. 44/2001 6 straipsnio 3 dalį kaip ieškiny, atsirandantis dėl tos pačios sutarties ar faktų, kuriais buvo grindžiamas pirminis ieškiny. Priešieškiniams *mutatis mutandis* turėtų būti taikomi 2 ir 4 straipsniai bei 5 straipsnio 3, 4 ir 5 dalys.
- (17) Tais atvejais, kai atsakovas proceso metu pasinaudoja tarpusavio reikalavimų įskaitymo teise, šis ieškiny neturėtų būti laikomas priešieškiniu taikant šį reglamentą. Todėl atsakovas, naudodamasis tokia teise, neturėtų būti įpareigotas naudoti I priede išdėstytą standartinę A formą.
- (18) Valstybė narė, į kurią kreipiamasi taikant 6 straipsnį, yra valstybė narė, kurioje turi būti įteiktas ar į kurią turi būti išsiųstas dokumentas. Siekiant sumažinti išlaidas ir laiko vilkinimą, dokumentai šalims visų pirma turėtų būti įteikti paštu, gaunant patvirtinimą apie jų gavimą, įskaitant gavimo datą.
- (19) Šalis gali atsisakyti priimti dokumentą dokumento įteikimo metu arba grąžinti jį per vieną savaitę, jeigu jis nėra parengtas valstybės narės, kurioje įteikiamas dokumentas, valstybine kalba arba, jei toje valstybėje narėje yra kelios valstybinės kalbos – tos vietos, kurioje turi būti įteiktas ar į kurią turi būti išsiųstas dokumentas, valstybine kalba arba viena iš valstybinių kalbų, arba nėra pridėtas vertimas į tokia kalbą arba kalbą, kurią adresatas supranta.

- (20) Valstybės narės turėtų skatinti naudoti šiuolaikines ryšių technologijas žodinio nagrinėjimo metu ir renkant įrodymus pagal valstybės narės, kurioje yra teismas, nacionalinę teisę. Teismas turėtų naudoti paprasčiausias ir pigiausias įrodymų rinkimo priemones.
- (21) Šalims teiktina praktinė pagalba turėtų apimti techninio pobūdžio informaciją apie formų prieinamumą ir pildymą.
- (22) Teismo personalas taip pat gali pagal nacionalinę teisę suteikti informaciją procedūriniais klausimais.
- (23) Kadangi šio reglamento tikslas yra supaprastinti ir pagreitinti ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimą tarpvalstybinio pobūdžio bylose, teismas turėtų veikti kuo greičiau net ir tais atvejais, kai konkrečiam procedūros etapui šiame reglamente nenustatyta jokių terminų.
- (24) Apskaičiuojant šiame reglamente numatytus terminus, turėtų būti taikomas 1971 m. birželio 3 d. Tarybos reglamentas (EEB, Euratomas) Nr. 1182/71, nustatantis terminams, datoms ir laikotarpiams taikytinas taisykles ⁽¹⁾.
- (25) Siekiant pagreitinti nedidelių sumų išieškojimą, teismo sprendimas turėtų būti vykdytinas nepaisant galimų apeliacinių skundų ir netaikant sąlygos pateikti užstatą, išskyrus šiame reglamente nustatytais atvejais.
- (26) Šiame reglamente visos nuorodos į apeliacinį skundą turėtų apimti pagal nacionalinę teisę prieinamas apskundimo apeliacine tvarka priemones.
- (27) Teisme privalo dalyvauti asmuo, turintis teisę dirbti teisėju pagal nacionalinę teisę.
- (28) Kai teismas privalo nustatyti terminą, atitinkama šalis turėtų būti informuota apie to termino nesilaikymo pasekmes.
- (29) Pralaimėjusi šalis turėtų padengti bylinėjimosi išlaidas. Bylinėjimosi išlaidos turėtų būti nustatytos pagal nacionalinės teisės aktus. Atsižvelgiant į paprastumo ir išlaidų efektyvumo tikslus, teismas turėtų įpareigoti pralaimėjusią šalį padengti tik bylinėjimosi išlaidas, įskaitant, pavyzdžiui, kitos šalies advokato ar kito teisės specialisto atstovavimo arba dokumentų įteikimo ar vertimo išlaidas, kurios yra proporcingos ieškinio sumai arba kurių buvo neišvengiamai turėta.
- (30) Siekiant palengvinti teismo sprendimų pripažinimą ir vykdymą, sprendimas, priimtas vienoje valstybėje narėje taikant Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, turėtų būti pripažįstamas ir vykdomas kitoje valstybėje narėje nereikalaujant jo pripažinimo vykdytinu ir nesuteikiant galimybės ginčyti jo pripažinimą.
- (31) Kai atsakovas neturėjo galimybės užginčyti ieškinį, turėtų būti nustatyti minimalūs reikalavimai teismo sprendimo peržiūrai.
- (32) Atsižvelgiant į paprastumo ir ekonominio efektyvumo tikslus, nereikalaujama, kad vykdymo siekianti šalis vykdymo vietos valstybėje narėje turėtų įgaliotą atstovą arba pašto adresą, išskyrus atstovus, turinčius įgaliojimus veikti vykdymo procedūroje pagal tos valstybės narės nacionalinę teisę.
- (33) Šio reglamento III skyrius taip pat turėtų būti taikomas nustatant teismo pareigūnų apskaičiuotas išlaidas, susijusias su sprendimu, priimtu pagal šiame reglamente nurodytą procedūrą.
- (34) Šio reglamento įgyvendinimui būtinos priemonės turėtų būti patvirtintos laikantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimo 1999/468/EB, nustatančio Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽²⁾.
- (35) Visų pirma Komisijai reikėtų suteikti įgaliojimus patvirtinti priemones, būtinas atnaujinti ar iš dalies techniškai pakeisti prieduose išdėstytais formais. Kadangi šios priemonės yra bendro pobūdžio ir yra skirtos iš dalies keisti neesmines šio reglamento nuostatas ir (arba) papildyti šį reglamentą įrašant naujas neesmines nuostatas, jos turėtų būti patvirtintos taikant Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.
- (36) Kadangi šio reglamento tikslų, t. y. nustatyti procedūrą, skirtą supaprastinti ir pagreitinti ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimą tarpvalstybinio pobūdžio bylose ir sumažinti išlaidas, valstybės narės negali deramai pasiekti, ir todėl tų tikslų dėl reglamento masto ir poveikio būtų geriau siekti Bendrijos lygiu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti.

⁽¹⁾ OL L 124, 1971 6 8, p. 1.

⁽²⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

- (37) Pagal Protokolo dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos, pridedamo prie Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties, 3 straipsnį, Jungtinė Karalystė ir Airija pranešė apie savo pageidavimą dalyvauti priimant ir taikant šį reglamentą.
- (38) Pagal Protokolo dėl Danijos pozicijos, pridedamo prie Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties, 1 ir 2 straipsnius, Danija nedalyvauja priimant šį reglamentą ir jis nėra jai privalomas ir joje netaikomas,

- b) turtinių teisių, atsirandančių iš santuokinių ryšių, išlaikymo prievolių, testamentų ir paveldėjimo;
- c) bankroto, procedūrų, susijusių su nemokių bendrovių ar kitų juridinių asmenų likvidavimu, teisiniams susitarimams, kompromisiniais susitarimams ir analogiškomis procedūroms;
- d) socialinės apsaugos;
- e) arbitražo;
- f) darbo teisės;
- g) nekilnojamojo turto nuomos, išskyrus bylas dėl piniginių reikalavimų;
- h) privataus gyvenimo ir asmeninių teisių pažeidimo, įskaitant šmeižtą.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

DALYKAS IR TAIKYMO SRITIS

1 straipsnis

Dalykas

Šis reglamentas nustato Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, skirtą supaprastinti ir pagreitinti ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimą tarpvalstybinio pobūdžio bylose ir sumažinti išlaidas. Bylos šalims Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra yra alternatyvi valstybių narių įstatymuose numatytoms procedūroms.

Šiuo reglamentu taip pat pašalinamos tarpinės procedūros, kurių reikia, kad pagal Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą vienoje valstybėje narėje priimti sprendimai būtų pripažįstami ir vykdomi kitoje valstybėje narėje.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas tarpvalstybinio pobūdžio civilinėse ir komercinėse bylose, neatsižvelgiant į teismo pobūdį, kai ieškinio suma, neskaičiuojant palūkanų, išlaidų ir sąnaudų, neviršija 2 000 EUR tuo metu, kai kompetentingas teismas gauna ieškinio formą. Visų pirma reglamentas netaikomas mokesčių, muitų ar administracinių byloms arba valstybės atsakomybei už veiksmus ir neveikimą vykdančioms valstybės įgaliojimus (*acta jure imperii*).

2. Šis reglamentas netaikomas byloms dėl:

- a) fizinių asmenų statuso arba teisnumo ar veiknumo;

3. Šiame reglamente sąvoka „valstybė narė“ – valstybės narės, išskyrus Daniją.

3 straipsnis

Tarpvalstybinio pobūdžio bylos

1. Šiame reglamente tarpvalstybinio pobūdžio byla – byla, kai bent vienos iš šalių nuolatinė gyvenamoji vieta ar nuolatinio buvimo vieta arba įprastinė gyvenamoji vieta yra kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje kreipiamasi į teismą.

2. Nuolatinė gyvenamoji vieta ar nuolatinio buvimo vieta nustatoma pagal Reglamento (EB) Nr. 44/2001 59 ir 60 straipsnius.

3. Bylos tarpvalstybinio pobūdžio nustatymo laikas yra data, kai kompetentingas teismas gavo ieškinio formą.

II SKYRIUS

EUROPOS IEŠKINIŲ DĖL NEDIDELIŲ SUMŲ AGRINĖJIMO PROCEDŪRA

4 straipsnis

Procedūros pradžia

1. Ieškovas pradeda Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą užpildydamas standartinę A ieškinio formą, išdėstytą I priede, ir pateikdamas ją kompetentingam teismui tiesiogiai, paštu arba kitomis tai valstybei narei, kurioje pradama procedūra, priimtinomis ryšio priemonėmis, pavyzdžiui, faksu arba elektroniniu paštu. Į ieškinio formą įtraukiamas ieškinį pagrindžiančių įrodymų aprašymas ir reikiamais atvejais pridedami kiti susiję pagrindžiantys dokumentai.

2. Valstybės narės informuoja Komisiją, kokios ryšio priemonės joms priimtinos. Komisija šią informaciją paskelbia viešai.

3. Jei ieškinys nepatenka į šio reglamento taikymo sritį, teismas apie tai informuoja ieškovą. Išskyrus atvejus, kai ieškovas ieškinį atsiima, teismas pradeda jį nagrinėti pagal atitinkamą proceso teisę, taikomą valstybėje narėje, kurioje vykdoma procedūra.

4. Jei teismas mano, kad ieškovo pateikta informacija yra nepakankama ar nepakankamai aiški arba jei ieškinio forma nėra tinkamai užpildyta, išskyrus tuos atvejus, kai paaiškėja, jog ieškinys yra aiškiai nepagrįstas arba kai prašymas yra nepriimtinas, jis suteikia ieškovui galimybę per nurodytą terminą užpildyti ar pataisyti ieškinio formą, arba pateikti papildomą informaciją ar dokumentus arba atsiimti ieškinį. Teismas naudoja II priede išdėstytą standartinę B formą.

Jei paaiškėja, kad ieškinys yra aiškiai nepagrįstas arba prašymas yra nepriimtinas, arba jei ieškovas neužpildo ar nepataiso ieškinio formos per nurodytą laiką, prašymas atmetamas.

5. Valstybės narės užtikrina, kad visi teismai, kuriuose gali būti pradėdama Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra, turėtų ieškinio formas.

5 straipsnis

Procedūros vykdymas

1. Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra yra rašytinė procedūra. Teismas surengia žodinį nagrinėjimą, jei mano, kad tai yra reikalinga arba jei to prašo kuri nors šalis. Teismas tokį prašymą gali atmesti, jei mano, kad, atsižvelgiant į bylos aplinkybes, žodinis nagrinėjimas teisingam bylos nagrinėjimui akivaizdžiai nėra būtinas. Ieškinio atmetimo motyvai pateikiami raštu. Atmetimo negalima atskirai užginčyti.

2. Gavęs tinkamai užpildytą ieškinio formą, teismas užpildo III priede išdėstytos standartinės C atsiliepimo formos I dalį.

Ieškinio formos ir tam tikrais atvejais pagrindžiančių dokumentų kopijos, kartu su užpildyta atsiliepimo forma, įteikiami atsakovui laikantis 13 straipsnio. Šie dokumentai išsiunčiami per 14 dienų nuo tinkamai užpildytos ieškinio formos gavimo dienos.

3. Atsakovas pateikia atsakymą per 30 dienų nuo ieškinio formos ir atsiliepimo formos įteikimo, užpildydamas standartinės C atsiliepimo formos II dalį, atitinkamais atvejais kartu pateikdamas susijusius pagrindžiančius dokumentus ir grąžindamas ją teismui, arba bet kuriuo kitu tinkamu būdu nenaudodamas atsiliepimo formos.

4. Gavus atsakovo atsakymą, per 14 dienų teismas išsiunčia kopiją ir susijusius pagrindžiančius dokumentus ieškovui.

5. Jei savo atsakyme atsakovas teigia, kad nepiniginio ieškinio suma viršija 2 straipsnio 1 dalyje numatytą ribą, teismas per 30 dienų nuo atsakymo išsiuntimo ieškovui nusprendžia, ar ieškinys patenka į šio reglamento taikymo sritį. Šio sprendimo negalima atskirai užginčyti.

6. Priešieškinis, pateiktinas naudojant standartinę A formą, ir susiję pagrindžiantys dokumentai įteikiami ieškovui laikantis 13 straipsnio. Šie dokumentai išsiunčiami per 14 dienų nuo gavimo dienos.

Ieškovas atsako į priešieškinį per 30 dienų nuo įteikimo.

7. Jei priešieškinis viršija 2 straipsnio 1 dalyje nustatytą ribą, Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra ieškiniumi ir priešieškiniumi netaikoma, ir jie nagrinėjami pagal atitinkamą proceso teisę, taikomą toje valstybėje narėje, kurioje vykdoma procedūra.

2 ir 4 straipsniai ir šio straipsnio 3, 4 ir 5 dalys taikomi *mutatis mutandis* priešieškiniams.

6 straipsnis

Kalbos

1. Ieškinio forma, atsakymas, priešieškinis, atsakymai į priešieškinį bei susijusių pagrindžiančių dokumentų aprašymas pateikiami teismo proceso kalba ar kalbomis.

2. Jei kuris nors teismo gautas dokumentas yra kita nei proceso kalba, teismas gali pareikalauti to dokumento vertimo tik tuo atveju, jei paaiškėja, kad vertimas būtinas teismo sprendimui priimti.

3. Tais atvejais, kai šalis atsisako priimti dokumentą, nes jis nėra pateiktas nė viena iš šių kalbų:

a) valstybės narės, kurioje įteikiamas dokumentas, valstybine kalba, arba jei toje valstybėje narėje yra kelios valstybinės kalbos – tos vietos, kurioje turi būti įteiktas ar į kurią turi būti išsiųstas dokumentas, valstybine kalba arba viena iš valstybinių kalbų; arba

b) kalba, kurią adresatas supranta,

teismas apie tai informuoja kitą šalį, kad ji pateiktų dokumento vertimą.

*7 straipsnis***Procedūros užbaigimas**

1. Per 30 dienų po to, kai teismas gavo atsakovo arba ieškovo atsakymus, pateiktus per 5 straipsnio 3 ar 6 dalyje nustatytus terminus, teismas priima sprendimą, arba

a) pareikalauja, kad šalis pateiktų daugiau informacijos apie bylą per nustatytą terminą, neviršijantį 30 dienų;

b) surenka įrodymus pagal 9 straipsnį; arba

c) sušaukia šalis į posėdį, surengiamą ne vėliau kaip per 30 dienų po šaukimo.

2. Teismas priima sprendimą per 30 dienų po žodinio nagrinėjimo arba po to, kai gavo visą sprendimui priimti reikalingą informaciją. Teismo sprendimas šalims įteikiamas laikantis 13 straipsnio.

3. Jei teismas iš atitinkamos šalies atsiliepimo negauna per 5 straipsnio 3 ar 6 dalyse nustatytą terminą, jis priima sprendimą dėl ieškinio ar priešieškinio.

*8 straipsnis***Žodinis nagrinėjimas**

Teismas gali surengti žodinį nagrinėjimą naudodamas vaizdo konferenciją arba kitas ryšių technologijas, jei turima techninių priemonių.

*9 straipsnis***Įrodymų rinkimas**

1. Teismas nustato įrodymų rinkimo priemones ir įrodymų, reikalingų sprendimui priimti, apimtį, laikydamasis taisyklių, taikomų įrodymų leistinumui. Teismas gali rinkti įrodymus gaudamas rašytinius liudytojų, ekspertų ar šalių parodymus. Jis taip pat gali rinkti įrodymus per vaizdo konferenciją arba naudodamas kitas ryšių technologijas, jei turima techninių priemonių.

2. Teismas gali rinkti ekspertų įrodymus ar žodinius parodymus tik tuo atveju, jei tai būtina sprendimui priimti. Priimdamas šį sprendimą, teismas atsižvelgia į išlaidas.

3. Teismas naudoja paprasčiausias ir pigiausias įrodymų rinkimo priemones.

*10 straipsnis***Šalių atstovavimas**

Neprivaloma, kad šalims atstovautų advokatas ar kitas teisės specialistas.

*11 straipsnis***Pagalba šalims**

Valstybės narės užtikrina, kad šalys turėtų galimybę gauti praktinę pagalbą formoms užpildyti.

*12 straipsnis***Teismo įgaliojimų apimtis**

1. Teismas nereikalauja iš šalių daryti teisinį ieškinio įvertinimą.

2. Jei būtina, teismas informuoja šalis apie procedūrinius klausimus.

3. Visais tinkamais atvejais teismas siekia, kad šalys susitartų.

*13 straipsnis***Dokumentų įteikimas**

1. Dokumentai įteikiami paštu, gaunant patvirtinimą apie jų gavimą, įskaitant gavimo datą.

2. Jei dokumentų neįmanoma įteikti pagal 1 dalį, įteikti dokumentus galima pasinaudojant kitais Reglamento (EB) Nr. 805/2004 13 ir 14 straipsniuose numatytais būdais.

*14 straipsnis***Terminai**

1. Kai teismas nustato terminą, atitinkama šalis informuojama apie to termino nesilaikymo pasekmes.

2. Esant išskirtinėms aplinkybėms, teismas gali pratęsti 4 straipsnio 4 dalyje, 5 straipsnio 3 ir 6 dalyse bei 7 straipsnio 1 dalyje numatytus terminus, jei tai būtina siekiant apsaugoti šalių teises.

3. Jei, esant išskirtinėms aplinkybėms, teismui neįmanoma laikytis 5 straipsnio 2–6 dalyse ir 7 straipsnyje numatytų terminų, teismas kuo greičiau atlieka tose nuostatose numatytus veiksmus.

*15 straipsnis***Sprendimo vykdytinumas**

1. Sprendimas yra vykdytinas, neatsižvelgiant į galimus apeliacinius skundus. Pateikti užstatą nereikalaujama.

2. 23 straipsnis taip pat taikomas tais atvejais, kai sprendimas turi būti vykdomas valstybėje narėje, kurioje jis buvo priimtas.

16 straipsnis

Išlaidos

Pralaimėjusi šalis padengia bylinėjimosi išlaidas. Tačiau teismas nepriteisia išlaidų laimėjusiai šaliai, jei jos buvo patirtos be reikalo ar yra neproporcingos ieškiniui.

17 straipsnis

Apeliaciniai skundai

1. Valstybės narės praneša Komisijai, ar pagal jų proceso teisę sprendimą, priimtą pagal Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, galima apskusti apeliacine tvarka ir per kokį laikotarpį toks apeliacinis skundas turėtų būti pateiktas. Komisija šią informaciją paskelbia viešai.

2. 16 straipsnis taikomas visiems apeliaciniams skundams.

18 straipsnis

Minimalūs reikalavimai sprendimo peržiūrai

1. Atsakovas turi teisę teismo, kurio jurisdikcijoje yra valstybė narė, kurioje sprendimas buvo priimtas, prašyti, kad sprendimas, priimtas pagal Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, būtų peržiūrėtas, kai:

- a) i) ieškinio forma arba šaukimas į posėdį buvo įteikti negaunant patvirtinimo, kad atsakovas jį gavo asmeniškai, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 805/2004 14 straipsnyje; ir
 - ii) dokumentai ne dėl atsakovo kaltės buvo įteikti nepalikant pakankamai laiko, kad atsakovas galėtų pasiruošti gynybai,
- arba
- b) atsakovas negalėjo užginčyti ieškinio dėl *force majeure* aplinkybių ar dėl nepaprastų aplinkybių, susidariusių ne dėl jo kaltės,

su sąlyga, kad bet kuriuo atveju jis veikia nedelsdamas.

2. Jei teismas atmeta sprendimo peržiūrą dėl to, kad negali būti taikomas nė vienas 1 dalyje nurodytas peržiūros pagrindas, sprendimas lieka galioti.

Jei teismas nusprendžia, kad peržiūra yra pagrįsta dėl vienos iš 1 dalyje nustatytų priežasčių, sprendimas, priimtas pagal Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, tampa niekiniu.

19 straipsnis

Taikytina proceso teisė

Pagal šio reglamento nuostatas Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrai taikoma valstybės narės, kurioje vykdoma procedūra, proceso teisė.

III SKYRIUS

PRIPAŽINIMAS IR VYKDYMAS KITOJE VALSTYBĖJE NARĖJE

20 straipsnis

Pripažinimas ir vykdymas

1. Sprendimas, priimtas vienoje valstybėje narėje vykdamas Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, pripažįstamas ir vykdomas kitoje valstybėje narėje nereikalaujant jo pripažinimo vykdytinu ir nesuteikiant galimybės ginčyti jo pripažinimą.

2. Bylos šalies prašymu teismas, naudodamas IV priede išdėstytą standartinę D formą, be papildomų išlaidų išduoda pažymą dėl sprendimo pagal Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą.

21 straipsnis

Vykdyimo procedūra

1. Nepažeidžiant šio skyriaus nuostatų, vykdyimo procedūras reglamentuoja vykdyimo vietos valstybės narės teisė.

Sprendimas, priimtas pagal Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, vykdomas tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir teismo sprendimas, priimtas vykdyimo vietos valstybėje narėje.

2. Vykdyimo siekianti šalis pateikia:

- a) autentiškumui nustatyti būtinas sąlygas atitinkančią teismo sprendimo kopiją; ir
- b) 20 straipsnio 2 dalyje nurodytos pažymos kopiją ir, jei būtina, jos vertimą į vykdyimo vietos valstybės narės valstybinę kalbą arba, jei toje valstybėje narėje yra kelios valstybinės kalbos, laikantis tos valstybės narės teisės aktų, į valstybinę kalbą ar vieną iš valstybinių kalbų, vartojamų teismo procese toje vietoje, kur prašoma vykdyti sprendimą, arba į kitą vykdyimo vietos valstybės narės nurodytą jai priimtina kalbą. Kiekviena valstybė narė gali nurodyti ne savo, o kitą oficialią Europos Sąjungos institucijų kalbą ar kalbas, kuri (-ios) jai priimtinos vykdamas Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą. D formos turinio vertimą atlieka asmuo, turintis teisę atlikti vertimus vienoje iš valstybių narių.

3. Sprendimo, priimto pagal Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, vykdyimo siekianti bylos šalis neprivalo turėti:

- a) įgalioto atstovo; arba
- b) pašto adreso

vykdyimo vietos valstybėje narėje, išskyrus atstovus, turinčius įgaliojimus veikti vykdyimo procedūroje.

4. Iš bylos šalies, kuri vienoje valstybėje narėje prašo vykdyti kitoje valstybėje narėje pagal Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą priimtą sprendimą, nereikalaujama jokios garantijos, išipareigojimo ar užstato, kad ir kaip tai apibrėžiama, remiantis tuo, kad asmuo yra užsienio pilietis arba tuo, kad jo nuolatinė gyvenamoji vieta ar nuolatinio buvimo vieta arba įprastinė gyvenamoji vieta yra ne vykdymo vietos valstybėje narėje.

22 straipsnis

Atsisakymas vykdyti

1. Asmens, kurio atžvilgiu prašoma vykdyti teismo sprendimą, prašymu, vykdymo vietos valstybės narės kompetentingas teismas atsisako vykdyti teismo sprendimą, jei pagal Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą priimtas sprendimas yra nesuderinamas su bet kurioje valstybėje narėje ar trečiojoje šalyje anksčiau priimtu teismo sprendimu, jeigu:

- a) ankstesnis sprendimas buvo priimtas byloje tuo pačiu pagrindu ir tarp tų pačių šalių;
- b) ankstesnis sprendimas buvo priimtas vykdymo vietos valstybėje narėje arba atitinka sąlygas, būtinas jam pripažinti vykdymo vietos valstybėje narėje; ir
- c) valstybėje narėje, kurioje buvo priimtas sprendimas pagal Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, vykusio teismo proceso metu dėl nesuderinamumo nebuvo ir negalėjo būti prieštaraujama.

2. Jokiomis aplinkybėmis sprendimas, priimtas pagal Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, negali būti iš esmės peržiūrimas vykdymo vietos valstybėje narėje.

23 straipsnis

Vykdymo sustabdymas ar apribojimas

Kai bylos šalis ginčija pagal Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą priimtą sprendimą ar toks ginčijimas tebėra galimas, arba kai šalis pateikė prašymą jį peržiūrėti, kaip apibrėžta 18 straipsnyje, vykdymo vietos valstybės narės kompetentingas teismas ar kompetentinga valdžios institucija, šalies, kurios atžvilgiu prašoma vykdyti sprendimą, prašymu gali:

- a) apriboti vykdymo procesą iki apsaugos priemonių;
- b) nustatyti vykdymo sąlygą – pateikti garantiją, kokią jis nustato; arba
- c) esant išskirtinėms aplinkybėms – sustabdyti vykdymo procesą.

IV SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

24 straipsnis

Informavimas

Valstybės narės bendradarbiauja siekdamos plačiau visuomenei ir specialistams pateikti informaciją apie Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, įskaitant išlaidas, ypač per Europos teisminių tinklų civilinėse ir komercinėse bylose, sukurtą Sprendimu 2001/470/EB.

25 straipsnis

Su jurisdikcija, ryšio priemonėmis ir apeliaciniiais skundais susijusi informacija

1. Iki 2008 m. sausio 1 d. valstybės narės Komisijai praneša:
 - a) kurie teismai turi jurisdikciją priimti sprendimą pagal Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą;
 - b) ryšio priemonės, kurias leidžiama naudoti taikant Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą ir kurio- mis gali naudotis teismai pagal 4 straipsnio 1 dalį;
 - c) ar pagal jų proceso teisę galima skusti apeliacine tvarka pagal 17 straipsnį ir kuriam teismui galima pateikti apeliacinius skundus;
 - d) kalbas, priimtinas pagal 21 straipsnio 2 dalies b punktą; ir
 - e) kurios valdžios institucijos turi įgaliojimus veikti vykdymo srityje ir kurios institucijos turi įgaliojimus taikyti 23 straipsnį.

Valstybės narės informuoja Komisiją apie vėlesnius tokios informacijos pasikeitimus.

2. Pagal 1 dalį praneštą informaciją Komisija viešai skelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir kitomis atitinkamomis priemonėmis.

26 straipsnis

Įgyvendinimo priemonės

Priemonės, kuriomis siekiama iš dalies keisti, taip pat ir papildyti šio reglamento neesmines nuostatas ir kurios susijusios su priede nurodytų formų atnaujinimu ar techniniais pakeitimais, patvirtinamos taikant 27 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

*27 straipsnis***Komitetas**

1. Komisijai padeda komitetas.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnio nuostatas.

*28 straipsnis***Peržiūra**

Iki 2014 m. sausio 1 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai bei Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui išsamų pranešimą, kuriame peržiūrimas Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūros veikimas, įskaitant 2 straipsnio 1 dalyje nurodytos ieškinio sumos ribą. Tame pranešime pateikiamas procedūros veikimo įvertinimas ir išsamus poveikio įvertinimas kiekvienoje valstybėje narėje.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas valstybėse narėse pagal Europos bendrijos steigimo sutartį.

Priimta Strasbūre 2007 m. liepos 11 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
H.-G. PÖTTERING

Šiuo tikslu ir siekiant užtikrinti, kad būtų deramai atsižvelgta į Europos Sąjungoje taikomą geriausią praktiką ir geresnės teisėkūros principus, valstybės narės pateikia Komisijai informaciją, susijusią su Europos ieškinių dėl nedidelių sumų tarpvalstybiniu nagrinėjimo procedūros veikimu. Šioje informacijoje aptariamos teismo išlaidos, procedūros sparta, veiksmingumas, naudojimosi ja paprastumas ir valstybių narių taikomos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo vidaus procedūros.

Prereikus prie Komisijos pranešimo pridedami pasiūlymai dėl pakeitimų.

*29 straipsnis***Įsigaliojimas**

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2009 m. sausio 1 d., išskyrus 25 straipsnį, kuris taikomas nuo 2008 m. sausio 1 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
M. LOBO ANTUNES

I SKYRIUS

EUROPOS IEŠKINIŲ DĖL NEDIDELIŲ SUMŲ NAGRINĖJIMO PROCEDŪRA

A FORMA

IEŠKINIO FORMA

(Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 861/2007, nustatančio Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, 4 straipsnio 1 dalis)

Bylos numeris (*):

Teismas gavo: ___/___/___

(*) Užpildo teismas

SVARBI INFORMACIJA

PRAŠOME PERSKAITYTI KIEKVIENOS SKILTIES PRADŽIOJE PATEIKIAMAS GAIRES. JOS PADĖS JUMS UŽPILDYTI ŠIĄ FORMĄ

Kalba

Užpildykite šią formą teismo, į kurį siunčiate savo prašymą, kalba. Atkreipkite dėmesį, kad forma pateikiama visomis oficialiomis Europos Sąjungos institucijų kalbomis Europos teisminio atlaso tinklavietėje http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_lt.htm. Tai gali padėti jums užpildyti formą reikiama kalba.

Pagrindžiantys dokumentai

Atkreipkite dėmesį į tai, kad tam tikrais atvejais prie ieškinio formos turėtų būti pridedami susiję pagrindžiantys dokumentai. Tačiau tai neužkerta galimybės jums tam tikrais atvejais pateikti papildomų įrodymų procedūros metu.

Atsakovui bus įteikta ieškinio formos kopija ir atitinkamais atvejais pagrindžiančių dokumentų kopijos. Atsakovui bus sudaryta galimybė pateikti atsakymą.

1. *Teismas*

Šioje skiltyje reikėtų nurodyti teismą, kuriame pateikiate savo ieškinį. Nusprendžiant, kurį teismą pasirinkti, reikia atsižvelgti į teismo jurisdikcijos nustatymo pagrindus. 4 skiltyje pateiktas neišsamus galimų jurisdikcijos nustatymo pagrindų sąrašas.

1. *Kuriame teisme pateikiate ieškinį?*

1.1. Pavadinimas:

1.2. Gatvė ir pastato numeris/pašto dėžutė:

1.3. Miestas ir pašto kodas:

1.4. Valstybė:

2. *Ieškovas*

Šioje skiltyje turite nurodyti save (ieškova) ir savo atstovą, jeigu jį turite. Atkreipkite dėmesį, kad nėra privaloma būti atstovaujama advokato ar kito teisės specialisto.

Kai kuriose valstybėse gali nepakakti prie savo adreso nurodyti tik pašto dėžutę, todėl turėtumėte nurodyti gatvės pavadinimą ir numerį bei pašto kodą. To nepadarius, gali būti, kad dokumentas nebus pristatytas.

Punkte „Kiti duomenys“ gali būti nurodoma informacija, padedanti jus identifikuoti, pvz., gimimo data, profesija, pareigos bendrovėje, asmens kodas ir bendrovės registracijos numeris tam tikrose valstybėse narėse.

Jei esama daugiau nei vieno ieškovo, naudokite papildomus lapus.

2. *Ieškovo duomenys*

- 2.1. Pavardė, vardas/bendrovės ar organizacijos pavadinimas:
- 2.2. Gatvė ir pastato numeris/pašto dėžutė:
- 2.3. Miestas ir pašto kodas:
- 2.4. Valstybė:
- 2.5. Telefono Nr.:
- 2.6. El. pašto adresas (*):
- 2.7. Ieškovo atstovas, jeigu jis yra, ir jo kontaktiniai duomenys (*):
- 2.8. Kiti duomenys (*):

3. *Atsakovas*

Šioje skiltyje nurodomas atsakovas ir, jei žinomas, jo atstovas. Atkreipkite dėmesį, kad atsakovui nėra privaloma būti atstovaujama advokato ar kito teisės specialisto.

Kai kuriose šalyse gali nepakakti prie savo adreso nurodyti tik pašto dėžutę, todėl turėtumėte nurodyti gatvės pavadinimą ir numerį bei pašto kodą. To nepadarius, gali būti, kad dokumentas nebus pristatytas.

Punkte „Kiti duomenys“ gali būti nurodoma informacija, padedanti identifikuoti asmenį, pvz., gimimo data, profesija, pareigos bendrovėje, asmens kodas ir bendrovės registracijos numeris tam tikrose valstybėse narėse. Jei esama daugiau nei vieno atsakovo, naudokite papildomus lapus.

3. *Atsakovo duomenys*

- 3.1. Pavardė, vardas/bendrovės ar organizacijos pavadinimas:
- 3.2. Gatvė ir pastato numeris/pašto dėžutė:
- 3.3. Miestas ir pašto kodas:
- 3.4. Valstybė:
- 3.5. Telefono Nr. (*):
- 3.6. El. pašto adresas (*):
- 3.7. Atsakovo atstovas, jei žinomas, ir jo kontaktiniai duomenys (*):
- 3.8. Kiti duomenys (*):

4. *Jurisdikcija*

Jūsų prašymas turi būti pateikiamas teismui, turinčiam jurisdikciją jį nagrinėti. Teismas turi turėti jurisdikciją pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo nustatytas taisykles.

Šiame skirsnyje pateiktas neišsamus galimų jurisdikcijos nustatymo pagrindų sąrašas.

Informacija apie jurisdikcijos taisykles pateikiama Europos teisminio atlaso tinklavietėje http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_lt.htm.

Kai kurių vartojamų teisinių terminų paaiškinimas pateikiamas tinklavietėje http://ec.europa.eu/civiljustice/glossary/glossary_lt.htm.

(*) Neprivaloma.

4. *Kodėl manote, kad teismas turi jurisdikciją?*

- 4.1. Atsakovo nuolatinė gyvenamoji vieta
- 4.2. Vartotojo nuolatinė gyvenamoji vieta
- 4.3. Draudimo atveju – draudėjo, apdraustojo ar naudos gavėjo nuolatinė gyvenamoji vieta
- 4.4. Atitinkamos prievolės įvykdymo vieta
- 4.5. Vieta, kurioje įvyko žalą sukėlęs įvykis
- 4.6. Nekilnojamojo turto buvimo vieta
- 4.7. Šalių susitarimu pasirinktas teismas
- 4.8. Kita (nurodykite) _____

5. *Tarpvalstybinis bylos pobūdis*

Kad būtų galima naudotis Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra, jūsų bylos pobūdis turi būti tarpvalstybinis. Byla yra tarpvalstybinio pobūdžio, kai bent vienos iš šalių nuolatinė ar įprastinė gyvenamoji vieta yra kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje kreipiamasi į teismą.

5. *Tarpvalstybinis bylos pobūdis*

- 5.1. Ieškovo nuolatinės ar įprastinės gyvenamosios vietos valstybė: _____
- 5.2. Atsakovo nuolatinės ar įprastinės gyvenamosios vietos valstybė: _____
- 5.3. Valstybė narė, kurioje yra teismas: _____

6. *Banko duomenys (neprivaloma)*

6.1 punkte galite informuoti teismą, kaip sumokėsite prašymo pateikimo mokestį. Atkreipkite dėmesį į tai, kad gali būti, jog ne visi mokėjimo būdai yra galimi teisme, į kurį kreipiatės su savo prašymu. Turėtumėte patikrinti, kurie mokėjimo būdai bus teismui priimtini. Tai padaryti galite susisiekdami su atitinkamu teismu arba apsilankydami Europos teisminio tinklo civilinėse ir komercinėse bylose tinklavietėje <http://ec.europa.eu/civiljustice>.

Jeigu mokėsite kredito kortele arba leidžiate teismui nuskaityti mokestį iš jūsų banko sąskaitos, šios formos priedėlyje turėtumėte nurodyti reikiamus kredito kortelės/banko sąskaitos duomenis. Priedėlis skirtas tik teismui informuoti ir nebus perduotas atsakovui.

6.2 punkte galite nurodyti, koku būdu pageidaujate gauti atsakovo sumokamą sumą, pavyzdžiui, jei atsakovas pageidautų sumokėti nedelsiant, dar prieš priimant teismo sprendimą. Jei pageidaujate, kad būtų sumokėta banko pavedimu, nurodykite reikiamus banko duomenis.

6. *Banko duomenys (*)*6.1. *Kaip sumokėsite prašymo pateikimo mokestį?*

- 6.1.1. Banko pavedimu
- 6.1.2. Kredito kortele (užpildykite priedėlį)
- 6.1.3. Tiesioginiu debetu iš jūsų banko sąskaitos (užpildykite priedėlį)
- 6.1.4. Kita (nurodykite):

6.2. *Į kurią sąskaitą atsakovas turėtų sumokėti reikalaujamas ar priteistas sumas?*6.2.1. *Sąskaitos turėtojas:*6.2.2. *Banko pavadinimas, BIC arba kitas atitinkamas banko kodas:*6.2.3. *Sąskaitos numeris/IBAN:*

7. *Ieškinys*

Taikymo sritis. Atkreipkite dėmesį, kad Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūros taikymo sritis yra ribota. Pagal šią procedūrą negali būti nagrinėjami ieškiniai, kurių suma yra didesnė negu 2 000 EUR arba kurie yra išvardyti Reglamento (EB) Nr. 861/2007, nustatančio Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, 2 straipsnyje. Jeigu ieškinys nesusijęs su byla, kuri priklauso to reglamento taikymo sričiai pagal 2 straipsnį, procesas toliau tęsiamas kompetetinguose teismuose pagal įprasto civilinio proceso taisyklės. Jeigu nepageidaujate, kad tuo atveju procesas būtų tęsiamas, turėtumėte atsiimti savo prašymą.

Piniginis ar kitas ieškinys. Turėtumėte nurodyti, ar reikalaujate pinigų ir (arba) ko nors kito (nepiniginis ieškinys), pavyzdžiui, prekių pristatymo – tuomet atitinkamai užpildykite 7.1 ir (arba) 7.2 punktus. Jeigu jūs reikalaujate ne pinigų, nurodykite įvertintą ieškinio sumą. Jeigu ieškinys yra nepiniginis, turėtumėte nurodyti, ar turite antrinį reikalavimą atlyginti žalą, jeigu neįmanoma patenkinti pirminio ieškinio.

Jei pageidaujate, kad būtų padengtos bylinėjimosi išlaidos (pavyzdžiui, vertimo išlaidos, advokato mokesčiai, dokumentų įteikimo išlaidos ir t. t.), turėtumėte tai nurodyti 7.3 punkte. Atkreipkite dėmesį, kad skirtingose valstybėse narėse gali būti skirtingos taisyklės, susijusios su išlaidomis, kurias teismai gali priteisti. Išsami informacija apie išlaidų kategorijas valstybėse narėse pateikiama Europos teismo tinklo civilinėse ir komercinėse bylose tinklavietėje <http://ec.europa.eu/civiljustice>.

Jeipageidaujate, kad būtų kompensuotos sutartinės palūkanos, pavyzdžiui, paskolos palūkanos, turėtumėte nurodyti palūkanų normą ir datą, nuo kurios jos skaičiuojamos. Jei jūsų ieškinys bus patenkintas, teismas gali priteisti įstatymu numatytas palūkanas. Jei pageidaujate, kad būtų kompensuojamos palūkanos, nurodykite tai ir nurodykite datą, nuo kurios jos turėtų būti skaičiuojamos.

7. *Dėl jūsų ieškinio* 7.1. Piniginis ieškinys

7.1.1 Pagrindinės sumos dydis (neskaičiuojant palūkanų ir išlaidų): _____

7.1.2 Valiuta:

 euro (EUR) Bulgarijos levas (BGN) Kipro svaras (CYP) Čekijos krona (CZK) Estijos krona (EEK) Svaras sterlingų (GBP) Vengrijos forintas (HUF) Latvijos latas (LVL) Lietuvos litas (LTL) Maltos lira (MTL) Lenkijos zlotas (PLN) Rumunijos lėja (RON) Švedijos krona (SEK) Slovakijos krona (SKK) Kita (nurodykite): _____ 7.2. Kitas ieškinys:

7.2.1. Nurodykite, ko reikalaujate: _____

7.2.2. Numatoma ieškinio suma: _____

Valiuta:

 euro (EUR) Bulgarijos levas (BGN) Kipro svaras (CYP) Čekijos krona (CZK) Estijos krona (EEK) Svaras sterlingų (GBP) Vengrijos forintas (HUF) Latvijos latas (LVL) Lietuvos litas (LTL) Maltos lira (MTL) Lenkijos zlotas (PLN) Rumunijos lėja (RON) Švedijos krona (SEK) Slovakijos krona (SKK) Kita (nurodykite): _____

7.3. Ar reikalaujate padengti bylinėjimosi išlaidas?

7.3.1. Taip 7.3.2. Ne

7.3.3. Jei taip, prašome nurodyti, kokias išlaidas, ir nurodykite reikalaujamą ar iki šiol patirtų išlaidų sumą:

7.4. Ar reikalaujate kompensuoti palūkanas?

Taip

Ne

Jei taip, ar palūkanos yra:

Sutartinės jei taip, žr. 7.4.1 punktą

Numatytos įstatymu jei taip, žr. 7.4.2 punktą

7.4.1. Jei palūkanos sutartinės

1) palūkanų norma:

_____ %

_____ % virš ECB bazinės normos

kita: _____

2) palūkanos pradedamos skaičiuoti nuo: ____/____/____ (data)

7.4.2. Jei numatytos įstatymu,

palūkanos pradedamos skaičiuoti nuo: ____/____/____ (data)

8. *Ieškinio apibūdinimas*

8.1 punkte trumpai apibūdinkite ieškinio esmę.

8.2 punkte apibūdinkite pagrindžiančius įrodymus. Tai galėtų būti, pavyzdžiui, rašytiniai įrodymai (pvz., sutartis, kvitas ir t. t.) arba žodiniai ar rašytiniai liudytojų parodymai. Nurodykite, kurią jūsų ieškinio dalį kiekvienu įrodymu siekiama pagrįsti.

Jei nepakanka vietos, galite pridėti papildomus lapus.

8. *Ieškinio apibūdinimas*

8.1. Nurodykite ieškinio priežastis, pavyzdžiui, kas įvyko, kur ir kada tai įvyko.

8.2. Apibūdinkite įrodymus, kuriuos norite pateikti savo ieškiniui pagrįsti, ir nurodykite kuriuos ieškinio punktus jie pagrindžia. Atitinkamais atvejais turėtumėte pridėti susijusius pagrindžiančius dokumentus.

8.2.1. Rašytiniai įrodymai nurodykite toliau

8.2.2. Liudytojai nurodykite toliau

8.2.3. Kita nurodykite toliau

Žodinis nagrinėjimas. Atkreipkite dėmesį, kad Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra yra rašytinė. Tačiau šioje formoje arba vėlesniame etape galite prašyti, kad būtų surengtas žodinis nagrinėjimas. Teismas gali nuspręsti surengti žodinį nagrinėjimą, jei, jo nuomone, tai būtina teisingam bylos nagrinėjimui, arba gali atmesti tokį prašymą, atsižvelgdamas į visas bylos aplinkybes.

8.3. Ar pageidaujate, kad būtų surengtas žodinis nagrinėjimas?

Taip

Ne

Jei taip, nurodykite priežastis (*):

9. *Pažyma*

Sprendimas, priimtas vienoje valstybėje narėje vykdamas Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, gali būti pripažįstamas ir vykdomas kitoje valstybėje narėje. Jeigu ketinate prašyti, kad sprendimas būtų pripažįstamas ir vykdomas ne toje valstybėje narėje, kurioje yra teismas, galite šioje formoje pateikti prašymą, kad teismas, priėmęs sprendimą jūsų naudai, išduotų pažymą dėl to sprendimo.

9. *Pažyma*

Prašau teismo išduoti pažymą dėl sprendimo

Taip

Ne

10. *Data ir parašas*

Aiškiai parašykite savo vardą ir pavardę, o prašymo pabaigoje pasirašykite ir nurodykite datą.

10. *Data ir parašas*

Prašau teismo priimti sprendimą prieš atsakovą remiantis mano ieškiniu.

Patvirtinu, kad, mano žiniomis, pateikta informacija yra teisinga ir pateikiama sąžiningai.

Pasirašyta: _____

Data: __/__/____

Pavardė ir parašas:

Priedėlis prie ieškinio formos (A formos)

banko duomenys (*), reikalingi apmokant prašymo pateikimo mokestį

Sąskaitos turėtojas/kredito kortelės turėtojas:

Banko pavadinimas, BIC arba kitas atitinkamas banko kodas/kredito kortelės kompanija:

Sąskaitos numeris arba IBAN/kredito kortelės numeris, galiojimo pabaiga ir kredito kortelės apsaugos numeris:

(*) Neprivaloma.

II PRIEDAS

EUROPOS IEŠKINIŲ DĖL NEDIDELIŲ SUMŲ NAGRINĖJIMO PROCEDŪRA

B FORMA

TEISMO PRAŠYMAS UŽPILDYTI IR (ARBA) PATAISYTI IEŠKINIO FORMĄ

(Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 861/2007, nustatančio Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, 4 straipsnio 4 dalis)

Pildo teismas

Bylos numeris:

Teismas gavo: ___/___/____.

1. *Teismas*

1.1. Pavadinimas:

1.2. Gatvė ir pastato numeris/pašto dėžutė:

1.3. Miestas ir pašto kodas:

1.4. Valstybė:

2. *Ieškovas*

2.1. Pavardė, vardas/bendrovės ar organizacijos pavadinimas:

2.2. Gatvė ir pastato numeris/pašto dėžutė:

2.3. Miestas ir pašto kodas:

2.4. Valstybė:

2.5. Telefono Nr. (*):

2.6. El. pašto adresas (*):

2.7. Ieškovo atstovas, jeigu jis yra, ir jo kontaktiniai duomenys (*):

2.8. Kiti duomenys (*):

3. *Atsakovas*

3.1. Pavardė, vardas/bendrovės ar organizacijos pavadinimas:

3.2. Gatvė ir pastato numeris/pašto dėžutė:

3.3. Miestas ir pašto kodas:

3.4. Valstybė:

3.5. Telefono Nr. (*):

3.6. El. pašto adresas (*):

3.7. Atsakovo atstovas, jeigu jis yra, ir jo kontaktiniai duomenys (*):

3.8. Kiti duomenys (*):

(*) Neprivaloma.

Teismas išnagrinėjo jūsų ieškinio formą ir mano, kad ji yra nepakankama ar nepakankamai aiški arba nėra tinkamai užpildyta: užpildykite ir (arba) pataisykite formą teismo kalba, kaip nurodyta toliau, kuo greičiau ir ne vėliau kaip iki _____.

Neužpildžius ir (arba) nepataisius prašymo per pirmiau nurodytą laikotarpį, teismas jį atmes Reglamente (EB) Nr. 861/2007 nurodytomis sąlygomis.

Jūsų prašymo forma užpildyta ne ta kalba. Užpildykite prašymo formą viena iš šių kalbų:

bulgarų	☐	čekų	☐	vokiečių	☐
estų	☐	ispanų	☐	graikų	☐
prancūzų	☐	airių	☐	italų	☐
latvių	☐	lietuvių	☐	vengrų	☐
maltiečių	☐	olandų	☐	lenkų	☐
portugalų	☐	rumunų	☐	slovakų	☐
slovėnų	☐	suomių	☐	švedų	☐
anglų	☐	kita: (nurodykite) _____			

Šios ieškinio formos skiltys turi būti užpildytos ir (arba) pataisytos, kaip nurodyta toliau:

—
—
—
—

Pasirašyta: _____

Data: ___/___/___

Parašas ir (arba) spaudas:

III PRIEDAS

EUROPOS IEŠKINIŲ DĖL NEDIDELIŲ SUMŲ NAGRINĖJIMO PROCEDŪRA

C FORMA

ATSILIEPIMO FORMA

(Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 861/2007, nustatančio Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, 5 straipsnio 2 dalis ir 5 straipsnio 3 dalis)

SVARBI INFORMACIJA IR GAIRĖS ATSAKOVUI

Ieškinys, išdėstytas pridėtoje ieškinio formoje, buvo pateiktas prieš jus pagal Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą.

Galite pateikti atsiliepimą užpildydami šios formos II dalį ir gražindami ją teismui ar bet koku kitu tinkamu būdu per 30 dienų po to, kai jums buvo pateikta ieškinio forma kartu su atsiliepimo forma.

Atkreipkite dėmesį į tai, kad jei nepateiksite atsiliepimo per 30 dienų, teismas priims sprendimą.

Aiškiai parašykite savo vardą ir pavardę, o atsiliepimo formos pabaigoje pasirašykite ir nurodykite datą.

Taip pat perskaitykite ieškinio formoje pateikiamas gaires; tai gali jums padėti parengti atsakymą.

Kalba. Atsiliepimą į ieškinį pateikite teismo, kuris jums atsiuntė šią formą, kalba.

Atkreipkite dėmesį, kad forma pateikiama visomis oficialiomis Europos Sąjungos institucijų kalbomis Europos teismo tinklavietėje http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_lt.htm. Tai gali padėti jums užpildyti formą reikiama kalba.

Žodinis nagrinėjimas. Atkreipkite dėmesį, kad Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra yra rašytinė. Tačiau galite prašyti, kad būtų surengtas žodinis nagrinėjimas. Atkreipkite dėmesį, kad, atsižvelgiant į bylos aplinkybes, teismas gali atmesti tokį prašymą.

Pagrindžiantys dokumentai. Galite nurodyti galimus įrodymo būdus ir atitinkamais atvejais pridėti pagrindžiančius dokumentus.

Priešieškinis. Jei norite pateikti ieškinį prieš ieškovo (priešieškinį), užpildykite ir pridėkite atskirą A formą, kurią galite rasti interneto tinklavietėje http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/fillinginformation_lt.htm arba gauti iš teismo, kuris jums atsiuntė šią formą. Atkreipkite dėmesį į tai, kad priešieškinio tikslais jūs laikomas ieškovu.

Duomenų tikslinimas. 6 skirsnyje „Kita informacija“ taip pat galite patikslinti arba papildyti informaciją apie save (pvz., kontaktinius duomenis, duomenis apie atstovą ir t. t.).

Papildoma vieta. Jei nepakanka vietos, galite pridėti papildomus lapus.

I dalis (pildo teismas)

Ieškovo vardas, pavardė:

Atsakovo vardas, pavardė:

Teismas:

Ieškinys:

Bylos numeris:

II dalis (pildo atsakovas)

1. Ar sutinkate su ieškiniu?
- Taip
- Ne
- Iš dalies
- Jei atsakėte „ne“ arba „iš dalies“, nurodykite priežastis:
- Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra ieškiniui netaikoma
- nurodykite toliau
- Kita
- nurodykite toliau
2. Jei nesutinkate su ieškiniu, apibūdinkite įrodymus, kuriuos norite pateikti ieškiniui užginčyti. Nurodykite, kuriuos jūsų atsiliepimo punktus įrodymai pagrindžia. Atitinkamais atvejais turėtumėte pridėti susijusius pagrindžiančius dokumentus.
- 2.1. Rašytiniai įrodymai nurodykite toliau
- 2.2. Liudytojai nurodykite toliau
- 2.3. Kita nurodykite toliau
3. Ar pageidaujate, kad būtų surengtas žodinis nagrinėjimas?
- Taip
- Ne
- Jei taip, nurodykite priežastis (*):
4. Ar reikalaujate padengti bylinėjimosi išlaidas?
- 4.1. Taip
- 4.2. Ne
- 4.3. Jei taip, nurodykite, kokias išlaidas ir, jei įmanoma, nurodykite reikalaujamą ar iki šiol patirtų išlaidų sumą:
5. Ar norite pateikti priešieškinį?
- 5.1. Taip
- 5.2. Ne
- 5.3. Jei taip, užpildykite ir pridėkite atskirą A formą
6. Kita informacija (*)
7. Data ir parašas
- Patvirtinu, kad, mano žiniomis, pateikta informacija yra teisinga ir pateikiama sąžiningai.
- Pasirašyta: _____
- Data: ___/___/___
- Pavardė ir parašas:

(*) Neprivaloma.

IV PRIEDAS

EUROPOS IEŠKINIŲ DĖL NEDIDELIŲ SUMŲ NAGRINĖJIMO PROCEDŪRA

D FORMA

PAŽYMA DĖL SPRENDIMO, PRIIMTO PAGAL EUROPOS IEŠKINIŲ DĖL NEDIDELIŲ SUMŲ
NAGRINĖJIMO PROCEDŪRĄ

(Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 861/2007, nustatančio Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, 20 straipsnio 2 dalis)

Pildo teismas

1. *Teismas*
 - 1.1. Pavadinimas:
 - 1.2. Gatvė ir pastato numeris/pašto dėžutė:
 - 1.3. Miestas ir pašto kodas:
 - 1.4. Valstybė:
2. *Ieškovas*
 - 2.1. Pavardė, vardas/bendrovės ar organizacijos pavadinimas:
 - 2.2. Gatvė ir pastato numeris/pašto dėžutė:
 - 2.3. Miestas ir pašto kodas:
 - 2.4. Valstybė:
 - 2.5. Telefono Nr. (*):
 - 2.6. El. pašto adresas (*):
 - 2.7. Ieškovo atstovas, jeigu jis yra, ir jo kontaktiniai duomenys (*):
 - 2.8. Kiti duomenys (*):
3. *Atsakovas*
 - 3.1. Pavardė, vardas/bendrovės ar organizacijos pavadinimas:
 - 3.2. Gatvė ir pastato numeris/pašto dėžutė:
 - 3.3. Miestas ir pašto kodas:
 - 3.4. Valstybė:
 - 3.5. Telefono Nr. (*):
 - 3.6. El. pašto adresas (*):
 - 3.7. Atsakovo atstovas, jeigu jis yra, ir jo kontaktiniai duomenys (*):
 - 3.8. Kiti duomenys (*):

(*) Neprivaloma.

4. *Sprendimas*

4.1. Data:

4.2. Bylos numeris:

4.3. Sprendimo esmė:

4.3.1. Teismas priteisė _____ sumokėti _____

1) Pagrindinė suma:

2) Palūkanos:

3) Išlaidos:

4.3.2. Teismas priėmė sprendimą prieš _____

(Jei sprendimą priėmė apeliacinis teismas arba jei sprendimas yra peržiūrimas).

Šis sprendimas pakeičia ___/___/_____, bylos numeris _____, priimtą sprendimą ir su juo susijusias pažymas.

SPRENDIMAS PRIPAŽIŠTAMAS IR VYKDOMAS KITOJE VALSTYBĖJE NARĖJE NEREIKALAUJANT JO PRIPAŽINIMO VYKDYTINU IR NESUTEIKIANT GALIMYBĖS GINČYTI JO PRIPAŽINIMĄ.

Pasirašyta: _____

Data: ___/___/_____

Parašas ir (arba) spaudas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 862/2007

2007 m. liepos 11 d.

dėl Bendrijos migracijos statistikos ir tarptautinės apsaugos statistikos ir panaikinant Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 311/76 dėl statistinių duomenų rinkimo apie darbuotojus užsieniečius

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 285 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) 2001 m. gegužės 28–29 d. Teisingumo ir vidaus reikalų tarybos išvadose teigiama, kad bendroji analizė ir keitimai duomenimis apie migraciją ir prieglobsčio suteikimą gerinimas turi turėti išsamią ir suderintą būsimų veiksmų, skirtų gerinti statistiką, struktūrą.
- (2) 2003 m. balandžio mėn. Komisija Tarybai ir Europos Parlamentui pateikė komunikatą, kuriame buvo nustatytas veiksmų planas Bendrijos statistikai migracijos srityje rinkti ir analizuoti. Jame buvo numatyta daug svarbių pakeitimų, skirtų pagerinti šios statistikos išsamumą ir suderinamumą. Pagal veiksmų planą Komisija siekė pasiūlyti teisės aktą dėl Bendrijos migracijos ir prieglobsčio suteikimo statistikos.
- (3) 2003 m. birželio 19 d. ir 20 d. Salonikuose Europos Vadovų Taryba padarė išvadą, kad informacijai apie migraciją ir prieglobsčio suteikimą Europos Sąjungoje rinkti ir analizuoti reikalingi efektyvesni mechanizmai.
- (4) Europos Parlamento 2003 m. lapkričio 6 d. rezoliucijoje ⁽³⁾ dėl pirmiau minėto Komisijos komunikato pažymėta, kad, siekiant rengti išsamią statistiką, būtina

skaidriai ir efektyviai Bendrijos migracijos politikai plėtoti, yra reikalingi tai užtikrinantys teisės aktai. Šioje rezoliucijoje yra pritariama Komisijos planams siūlyti teisės aktą dėl Bendrijos statistikos apie migraciją ir prieglobsčio suteikimą.

- (5) Europos Sąjungos plėtra šio su migracija susijusio reiškinio mastui buvo pridėtas geografinis ir politinis aspektas. Tai taip pat sukėlė dar didesnį poreikį turėti tikslią, laiku pateikiamą ir suderintą statistinę informaciją. Be to, auga poreikis gauti statistinę informaciją apie migrantų profesiją, išsilavinimą, kvalifikaciją ir veiklos pobūdį.
- (6) Suderinta ir palyginama Bendrijos migracijos ir prieglobsčio suteikimo statistika yra būtina Bendrijos teisės aktams ir politikos kryptims, susijusioms su imigracija ir prieglobsčio suteikimu bei laisvu asmenų judėjimu, plėtoti bei stebėti.
- (7) Reikia užtikrinti keitimąsi statistine informacija apie prieglobsčio suteikimą ir migraciją bei pagerinti Bendrijos statistikos rinkimo bei duomenų rengimo kokybę, kas ligi šiol buvo daroma remiantis daugybe „džentelmeniškų susitarimų“.
- (8) Itin svarbu, kad visos Europos Sąjungos informacija būtų galima naudotis siekiant stebėti Bendrijos teisės aktų ir politikos plėtrą bei įgyvendinimą. Iš esmės, taikant dabartinę praktiką, nėra deramai ir vienodai užtikrinamas reguliarus, laiku atliekamas ir greitas suderintų duomenų pateikimas bei platinimas.
- (9) Šis reglamentas neapima asmenų, neteisėtai gyvenančių valstybėse narėse, skaičiaus. Valstybės narės neturėtų teikti Komisijai (Eurostatui) tokių skaičių ar duomenų apie tokius asmenis, nors jie gali būti įtraukti į tyrimo populiaciją.
- (10) Kur įmanoma, šiame reglamente vartojami Jungtinių Tautų rekomendacijose dėl tarptautinės migracijos statistikos, Jungtinių Tautų rekomendacijose dėl EEK regiono gyventojų ir būsto visuotinių surašymų arba EB teisės aktuose vartojami apibrėžimai, kurie turėtų būti atnaujunami vadovaujantis atitinkamomis procedūromis.

⁽¹⁾ OL C 185, 2006 8 8, p. 31.⁽²⁾ 2007 m. kovo 14 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2007 m. birželio 12 d. Tarybos sprendimas.⁽³⁾ OL C 83 E, 2004 4 2, p. 94.

(11) Iškilus naujiems Bendrijos poreikiams gauti statistiką apie migraciją ir prieglobsčio suteikimą, 1976 m. vasario 9 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 311/76 dėl statistinių duomenų rinkimo apie darbuotojus užsieniečius nuostatos yra pasenusios ⁽¹⁾.

(12) Dėl to Reglamentas (EEB) Nr. 311/76 turėtų būti panaikintas.

(13) Kadangi šio reglamento tikslų, būtent nustatyti bendras Bendrijos statistikos apie migraciją ir tarptautinę apsaugą duomenų rinkimo ir kaupimo taisykles, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygiu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti.

(14) 1997 m. vasario 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 322/97 dėl Bendrijos statistikos ⁽²⁾ yra orientacinis šio reglamento nuostatų pagrindas. Visų pirma jame reikalaujama laikytis nešališkumo, patikimumo, objektyvumo, mokslinio nepriklausomumo, išlaidų efektyvumo ir statistinių duomenų konfidencialumo principų.

(15) Priemonės, būtinas šiam reglamentui įgyvendinti, reikėtų priimti pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽³⁾.

(16) Visų pirma Komisijai turėtų būti suteiktas įgaliojimas atnaujinti apibrėžimus, nuspręsti dėl duomenų grupavimo bei papildomo skirstymo ir nustatyti taisykles dėl tikslumo ir kokybės normų. Kadangi šios priemonės yra bendro pobūdžio ir skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas ir jį papildyti įrašant naujas neesmines nuostatas, jos turi būti patvirtintos taikant Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

(17) Konsultuotasi su Statistikos programų komitetu, įsteigtu 1989 m. birželio 19 d. Tarybos sprendimu Nr. 89/382/EEB, Euratomas, įsteigiančiu Europos Bendrijų Statistikos programų komitetą ⁽⁴⁾, kaip numatyta šio sprendimo 3 straipsnyje,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu nustatomos bendros taisyklės, skirtos rinkti ir kaupti Bendrijos statistiką apie:

- a) imigraciją į valstybių narių teritorijas ir emigraciją iš jų, įskaitant srautus iš vienos valstybės narės į kitą valstybę narę ir srautus tarp valstybės narės ir trečiosios šalies teritorijos;
- b) valstybių narių teritorijoje turinčių nuolatinę gyvenamąją vietą asmenų pilietybę ir šalį, kurioje jie gimė;
- c) valstybėse narėse taikomas administracines ir teisines procedūras bei procesus, susijusius su imigracija, leidimų gyventi išdavimu, pilietybės, prieglobsčio suteikimu ir kitais tarptautinės apsaugos būdais bei nelegalios imigracijos prevencija.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

1. Šiame reglamente taikomi šie apibrėžimai:

- a) „nuolatinė gyvenamoji vieta“ reiškia vietą, kurioje asmuo paprastai yra kasdien poilsio metu, nepaisant laikinųjų išvykimų poilsiauti, atostogauti, aplankyti draugus ir gimines, verslo reikalais, gydytis arba keliaujant religijos tikslais į šventąsias vietas, arba, jei nėra duomenų, teisėta ar registruota gyvenamoji vieta;
- b) „imigracija“ reiškia veiksmą, kai asmuo, kurio ankstesnė nuolatinė gyvenamoji vieta buvo vienoje valstybėje narėje ar trečiojoje šalyje, perkelia savo nuolatinę gyvenamąją vietą į kitos valstybės narės teritoriją laikotarpiui, kuris yra, arba manoma, kad bus, ne trumpesnis kaip dvylika mėnesių;
- c) „emigracija“ reiškia veiksmą, kai asmuo, kurio ankstesnė nuolatinė gyvenamoji vieta buvo valstybės narės teritorijoje, išvyksta iš nuolatinės toje valstybėje narėje esančios gyvenamosios vietos laikotarpiui, kuris yra, arba manoma, kad bus, ne trumpesnis kaip dvylika mėnesių;
- d) „pilietybė“ reiškia asmens ir jo valstybės ypatingą teisinį ryšį, kuris atsiranda gimus ar dėl natūralizacijos, nesvarbu, ar tai įvyksta dėl pareiškimo, pasirinkimo, santuokos, ar pasinaudojus kitomis nacionalinėje teisėje numatytais priemonėmis;

⁽¹⁾ OL L 39, 1976 2 14, p. 1.

⁽²⁾ OL L 52, 1997 2 22, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

⁽³⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

⁽⁴⁾ OL L 181, 1989 6 28, p. 47.

- e) „šalis, kurioje gimė“ reiškia šalį, kurioje buvo motinos gyvenamoji vieta (atsižvelgiant į dabartines sienas, jei turima informacijos) gimimo metu, arba, jei tai nežinoma, šalį (atsižvelgiant į dabartines sienas, jei turima informacijos), kurioje įvyko gimimas;
- f) „imigrantas“ reiškia imigruojantį asmenį;
- g) „emigrantas“ reiškia emigruojantį asmenį;
- h) „ilgalaikis gyventojas“ reiškia ilgalaikį gyventoją, kaip apibrėžta 2003 m. lapkričio 25 d. Tarybos direktyvos Nr. 2003/109/EB dėl trečiųjų valstybių piliečių, kurie yra ilgalaikiai gyventojai, statuso ⁽¹⁾ 2 straipsnio b punkte;
- i) „trečiosios šalies pilietis“ reiškia asmenį, kuris nėra Sąjungos pilietis, kaip apibrėžta Sutarties 17 straipsnio 1 dalyje, įskaitant asmenis be pilietybės;
- j) „tarptautinės apsaugos prašymas“ reiškia tarptautinės apsaugos prašymą, kaip apibrėžta 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvos Nr. 2004/83/EB dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo pabėgėliams ar asmenims, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, jų statuso ir suteikiamos apsaugos pobūdžio būtiniausių standartų ⁽²⁾ 2 straipsnio g punkte;
- k) „pabėgėlio statusas“ reiškia pabėgėlio statusą, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/83/EB 2 straipsnio d punkte;
- l) „papildomos apsaugos statusas“ reiškia papildomos apsaugos statusą, kaip apibrėžta Tarybos direktyvos Nr. 2004/83/EB 2 straipsnio f punkte;
- m) „šeimos nariai“ reiškia šeimos narius, kaip apibrėžta 2003 m. vasario 18 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 343/2003, nustatančio valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio vienoje iš valstybių narių pateikto prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijus ir mechanizmus ⁽³⁾, 2 straipsnio i punkte;
- n) „laikinoji apsauga“ reiškia laikinąją apsaugą, kaip apibrėžta 2001 m. liepos 20 d. Tarybos direktyvos 2001/55/EB dėl minimalių normų, suteikiant perkeltiesiems asmenims laikinąją apsaugą esant masiniam srautui, ir dėl priemonių, skatinančių valstybių narių tarpusavio pastangų priimant tokius asmenis ir atsakant už tokio veiksmo padarinius pusiausvyrą ⁽⁴⁾, 2 straipsnio a punkte;
- o) „nelydimas nepilnametis“ reiškia nelydimą nepilnametį, kaip apibrėžta Tarybos direktyvos Nr. 2004/83/EB 2 straipsnio i punkte;
- p) „išorės sienos“ reiškia išorės sienas, kaip apibrėžta 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) 562/2006, nustatančio taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Bendrijos kodeksą (Šengeno sienų kodeksas) ⁽⁵⁾, 2 straipsnio 2 dalyje;
- q) „trečiosios šalies piliečiai, kuriems neleista atvykti“ reiškia trečiosios šalies piliečius, kuriems prieš išorės sienos nesuteikiamas leidimas atvykti, nes jie neatitinka visų atvykimo sąlygų, išdėstytų Reglamento (EB) Nr. 562/2006 5 straipsnio 1 dalyje, ir nėra priskiriami asmenų kategorijoms, nurodytoms to reglamento 5 straipsnio 4 dalyje;
- r) „neteisėtai esantys trečiosios šalies piliečiai“ reiškia trečiosios šalies piliečius, kai oficialiai nustatoma, kad jie yra valstybės narės teritorijoje ir neatitinka arba nebeatitinka buvimo ar gyvenimo toje valstybėje narėje sąlygų;
- s) „perkėlimas“ reiškia trečiosios šalies piliečių arba asmenų be pilietybės perkėlimą į valstybę narę, kurioje jiems leidžiama gyventi užtikrinant saugų teisinį statusą, po to, kai įvertinamas jų tarptautinės apsaugos ir ilgalaikio sprendimo poreikis.

2. Valstybės narės praneša Komisijai (Eurostatui) apie vertinimo ir kitų metodų, skirtų nacionaliniais apibrėžimais grindžiamą statistiką pritaikyti prie 1 dalyje išdėstytų suderintų apibrėžimų, naudojimą ir galimus padarinius.

3. Pagal šį reglamentą Komisijai (Eurostatui) už 2008 ataskaitinius metus teikiama statistika gali būti grindžiama alternatyviais (nacionaliniais) apibrėžimais. Tokiais atvejais valstybės narės praneša Komisijai (Eurostatui) apie šiuos alternatyvius apibrėžimus.

4. Jei vienas ar daugiau 1 dalies apibrėžimuose nurodytų teisės aktų nėra privalomi valstybei narei, ji turėtų teikti statistiką, palyginamą su statistika, kuri teikiama pagal šį reglamentą, jei ji gali būti teikiama pagal galiojančias teises ir (arba) administracines procedūras.

3 straipsnis

Statistika apie tarptautinę migraciją, nuolatinius gyventojus ir pilietybės įgijimą

1. Valstybės narės pateikia Komisijai (Eurostatui) šią statistiką skaičiais apie:

a) imigrantus, atvykusius į valstybės narės teritoriją, suskirstant duomenis pagal:

i) pilietybės grupę pagal amžių ir lytį;

ii) šalies, kurioje gimė, grupę pagal amžių ir lytį;

iii) šalies, kurioje buvo ankstesnė nuolatinė gyvenamoji vieta, grupę pagal amžių ir lytį;

⁽¹⁾ OL L 16, 2004 1 23, p. 44.

⁽²⁾ OL L 304, 2004 9 30, p. 12.

⁽³⁾ OL L 50, 2003 2 25, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 212, 2001 8 7, p. 12.

⁽⁵⁾ OL L 105, 2006 4 13, p. 1.

- b) emigrantus, išvykusius iš valstybės narės teritorijos, suskirstant duomenis pagal:
- i) pilietybės grupę;
 - ii) amžių;
 - iii) lytį;
 - iv) šalių, kurioje bus nuolatinė gyvenamoji vieta, grupę;
- c) asmenis, kurių nuolatinė gyvenamoji vieta ataskaitinio laikotarpio pabaigoje yra valstybėje narėje, suskirstant duomenis pagal:
- i) pilietybės grupę pagal amžių ir lytį;
 - ii) šalies, kurioje gimė, grupę pagal amžių ir lytį;
- d) asmenis, kurių nuolatinė gyvenamoji vieta yra valstybės narės teritorijoje ir kurie ataskaitiniais metais įgijo tos valstybės narės pilietybę ir anksčiau turėjo kitos valstybės narės ar trečiosios šalies pilietybę arba buvo be pilietybės, suskirstant duomenis pagal amžių ir lytį, arba pagal prieš tai turėtą pilietybę ir pagal tai, ar anksčiau asmuo buvo be pilietybės.
2. 1 dalyje nurodyta statistika yra renkama ataskaitiniu vienerių kalendorinių metų laikotarpiu ir yra pateikiama Komisijai (Eurostatui) per dvylika mėnesių nuo ataskaitinių metų pabaigos. Pirmieji ataskaitiniai metai yra 2008 m.

4 straipsnis

Statistika apie tarptautinę apsaugą

1. Valstybės narės pateikia Komisijai (Eurostatui) šią statistiką skaičiais apie:
- a) asmenis, pateikusius tarptautinės apsaugos prašymą, arba įtrauktus į tokį prašymą kaip šeimos nariai per ataskaitinį laikotarpį;
 - b) asmenis, kurių tarptautinės apsaugos prašymus ataskaitinio laikotarpio pabaigoje nagrinėja atsakinga šalies institucija;
 - c) per ataskaitinį laikotarpį atsiimtus tarptautinės apsaugos prašymus.
2. Valstybės narės pateikia Komisijai (Eurostatui) šią statistiką skaičiais apie:
- a) asmenis, kuriems taikomi pirmosios instancijos sprendimai, kuriuos per ataskaitinį laikotarpį priėmė administracinės arba teisminės institucijos ir kuriais tarptautinės apsaugos prašymai atmesti, pavyzdžiui, kuriais prašymai pripažinti nepriimtinais arba nepagrįstais ir kurie priimti pirmenybės tvarka arba pagal pagreitiną procedūrą;
 - b) asmenis, kuriems taikomi pirmosios instancijos sprendimai, kuriuos per ataskaitinį laikotarpį priėmė administracinės arba teisminės institucijos ir kuriais suteikiamas arba panaikinamas pabėgėlio statusas;
 - c) asmenis, kuriems taikomi pirmosios instancijos sprendimai, kuriuos per ataskaitinį laikotarpį priėmė administracinės arba teisminės institucijos ir kuriais suteikiamas arba panaikinamas papildomos apsaugos statusas;
 - d) asmenis, kuriems taikomi pirmosios instancijos sprendimai, kuriuos per ataskaitinį laikotarpį priėmė administracinės arba teisminės institucijos ir kuriais suteikiama arba panaikinama laikinoji apsauga;
 - e) asmenis, kuriems taikomi pirmosios instancijos sprendimai, kuriuos per ataskaitinį laikotarpį priėmė administracinės arba teisminės institucijos ir kuriais suteikiamas arba panaikinamas leidimas gyventi dėl nacionalinėje teisėje, reglamentuojančioje tarptautinę apsaugą, numatytų humanitarinių priežasčių.
3. Valstybės narės pateikia Komisijai (Eurostatui) šią statistiką skaičiais apie:
- a) tarptautinės apsaugos prašytojus, kuriuos atsakinga šalies institucija laiko nelydimais nepilnamečiais, per ataskaitinį laikotarpį;
 - b) asmenis, kuriems taikomi galutiniai administracinių arba teisminių institucijų sprendimai, priimti per ataskaitinį laikotarpį apeliacine arba peržiūros tvarka ir kuriais tarptautinės apsaugos prašymai atmesti, pavyzdžiui, kuriais prašymai pripažinti nepriimtinais arba nepagrįstais ir kurie priimti pirmenybės tvarka arba pagal pagreitiną procedūrą;
 - c) asmenis, kuriems taikomi galutiniai administracinių arba teisminių institucijų sprendimai, priimti per ataskaitinį laikotarpį apeliacine arba peržiūros tvarka ir kuriais suteikiamas arba panaikinamas pabėgėlio statusas;

Ši statistika pateikiama suskirstant duomenis pagal atitinkamų asmenų amžių ir lytį bei pilietybę. Šie duomenys renkami ataskaitinio vieno kalendorinio mėnesio laikotarpiu ir yra pateikiami Komisijai (Eurostatui) per du mėnesius nuo ataskaitinio mėnesio pabaigos. Pirmasis ataskaitinis mėnuo yra 2008 m. sausio mėn.

- d) asmenis, kuriems taikomi galutiniai administracinių arba teisminių institucijų sprendimai, priimti per ataskaitinį laikotarpį apeliacine arba peržiūros tvarka ir kuriais suteikiama arba panaikinama papildoma apsauga;
- e) asmenis, kuriems taikomi galutiniai administracinių arba teisminių institucijų sprendimai, priimti per ataskaitinį laikotarpį apeliacine arba peržiūros tvarka ir kuriais suteikiamas arba panaikinamas laikinosios apsaugos statusas;
- f) asmenis, kuriems taikomi kiti galutiniai sprendimai, kuriuos per ataskaitinį laikotarpį apeliacine arba peržiūros tvarka priėmė administracinės arba teisminės institucijos, suteikti arba panaikinti leidimus gyventi dėl nacionalinėje teisėje, reglamentuojančioje tarptautinę apsaugą, numatytų humanitarinių priežasčių;
- g) asmenis, kuriems per ataskaitinį laikotarpį buvo suteiktas leidimas gyventi valstybėje narėje atsižvelgiant į valstybės narės arba Bendrijos perkėlimo schemą, kai ta valstybė narė yra įdiegusi tokią schemą.

Ši statistika pateikiama suskirstant duomenis pagal atitinkamų asmenų amžių ir lytį bei pilietybę. Šie duomenys renkami ataskaitiniu vienerių kalendorinių metų laikotarpiu ir yra pateikiami Komisijai (Eurostatui) per tris mėnesius nuo ataskaitinių metų pabaigos. Pirmieji ataskaitiniai metai yra 2008 m.

4. Valstybės narės pateikia Komisijai (Eurostatui) tokią statistiką, susijusią su Reglamento (EB) Nr. 343/2003 ir 2003 m. rugšėjo 2 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1560/2003, nustatančio išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 343/2003 taikymo taisykles ⁽¹⁾, taikymu:

- a) prašymų atsiimti arba perimti savo žinion prieglobsčio prašytojus skaičių;
- b) nuostatas, kuriomis pagrįsti a punkte aptariamai prašymai;
- c) sprendimus, priimtus dėl a punkte nurodytų prašymų;
- d) perkėlimų, susijusių su c punkte nurodytų sprendimų vykdymu, skaičių;
- e) prašymų suteikti informaciją skaičių.

Ši statistika renkama ataskaitiniu vienu kalendorinių metų laikotarpiu ir yra pateikiama Komisijai (Eurostatui) per tris mėnesius nuo ataskaitinių metų pabaigos. Pirmieji ataskaitiniai metai yra 2008 m.

⁽¹⁾ OL L 222, 2003 9 5, p. 3.

5 straipsnis

Statistika apie neteisėto atvykimo ir buvimo prevenciją

1. Valstybės narės pateikia Komisijai (Eurostatui) šią statistiką skaičiais apie:

- a) trečiųjų šalių piliečius, neįleistus į valstybės narės teritoriją ties išorės siena;
- b) trečiųjų šalių piliečius, pagal šalies imigracijos įstatymus neteisėtai esančius valstybės narės teritorijoje.

Šios dalies a punkto statistika skirstoma pagal Reglamento (EB) Nr. 562/2006 13 straipsnio 5 dalį.

Šios dalies b punkto statistika pateikiama suskirstant duomenis pagal atitinkamų asmenų amžių ir lytį bei pilietybę.

2. 1 dalyje nurodyta statistika yra renkama ataskaitiniu vienerių kalendorinių metų laikotarpiu ir yra pateikiama Komisijai (Eurostatui) per tris mėnesius nuo ataskaitinių metų pabaigos. Pirmieji ataskaitiniai metai yra 2008 m.

6 straipsnis

Statistika apie leidimus gyventi ir trečiųjų šalių piliečių gyvenamąją vietą

1. Valstybės narės pateikia Komisijai (Eurostatui) šią statistiką:

- a) trečiųjų šalių piliečiams išduotų leidimų gyventi skaičių, suskirstant duomenis pagal:
 - i) leidimus, išduotus per ataskaitinį laikotarpį, kai leidimas gyventi asmeniui išduotas pirmą kartą, suskirstant duomenis pagal pilietybę, pagrindą leidimui išduoti ir pagal leidimo galiojimo trukmę;
 - ii) leidimus, išduotus per ataskaitinį laikotarpį, ir kurie išduoti asmeniui pakeitus imigracijos statusą arba pateikus kitas priežastis pasilikti, suskirstant duomenis pagal pilietybę, pagrindą leidimui išduoti ir pagal leidimo galiojimo trukmę;
 - iii) leidimus, galiojančius baigiantis ataskaitiniam laikotarpiui (išduotų leidimų skaičių, neįskaitant panaikintų arba nebegaliojančių leidimų), suskirstant juos pagal pilietybę, pagrindą leidimui išduoti ir pagal leidimo galiojimo trukmę;

- b) ilgalaikių gyventojų skaičių baigiantis ataskaitiniam laikotarpiui, suskirstant duomenis pagal pilietybę.

2. Jeigu valstybių narių šalies įstatymuose ir administracinėje praktikoje yra numatyta galimybė suteikti tam tikras ilgalaikės vizos arba imigracijos statuso kategorijas, užuot išdavus leidimus gyventi, duomenys apie išduotas vizas ir suteiktą statusą priskiriami pagal 1 dalį privalomai pateikti statistikai.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta statistika yra renkama ataskaitiniu vienerių kalendorinių metų laikotarpiu ir pateikiama Komisijai (Eurostatui) per šešis mėnesius nuo ataskaitinių metų pabaigos. Pirmieji ataskaitiniai metai yra 2008 m.

7 straipsnis

Statistika apie grąžinimą

1. Valstybės narės pateikia Komisijai (Eurostatui) statistiką apie:

- a) neteisėtai valstybės narės teritorijoje esančių trečiosios šalies piliečių, kurių atžvilgiu priimtas administracinis arba teismo sprendimas arba aktas, kuriame tvirtinama arba pripažįstama, kad jų buvimas neteisėtas, ir jie įpareigojami išvykti iš valstybės narės teritorijos, skaičių, suskirstant šiuos duomenis pagal aptariamųjų asmenų pilietybę;
- b) trečiųjų šalių piliečių, kurie jau yra išvykę iš valstybės narės teritorijos pagal administracinį arba teismo sprendimą arba aktą, nurodytą a punkte, skaičių, suskirstant šiuos duomenis pagal sugrąžintų asmenų pilietybę.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta statistika yra renkama ataskaitiniu vienerių kalendorinių metų laikotarpiu ir yra pateikiama Komisijai (Eurostatui) per tris mėnesius nuo ataskaitinių metų pabaigos. Pirmieji ataskaitiniai metai yra 2008 m.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta statistika neapima trečiųjų šalių piliečių, kurie perkelti iš vienos valstybės narės į kitą laikantis Reglamente (EB) Nr. 343/2003 ir Reglamente (EB) Nr. 1560/2003 nustatytos tvarkos.

8 straipsnis

Papildomas skirstymas

1. Komisija gali patvirtinti priemones, susijusias su papildomu toliau pateikiamu šių statistinių duomenų skirstymu:

- a) visus pagal 4 straipsnį reikalaujamus pateikti statistinius duomenis suskirstyti pagal:
 - i) prašymo pateikimo metus;
- b) pagal 4 straipsnio 4 dalį reikalaujamus pateikti statistinius duomenis suskirstyti pagal:
 - i) atitinkamų asmenų skaičių pagal prašymą, sprendimą ir perkėlimą;

c) pagal 5 straipsnio 1 dalies a punktą reikalaujamus pateikti statistinius duomenis suskirstyti pagal:

- i) amžių;
- ii) lytį;

d) pagal 5 straipsnio 1 dalies b punktą reikalaujamus pateikti statistinius duomenis suskirstyti pagal:

- i) asmens sulaikymo priežastį;
- ii) vietą, kurioje sulaikytas;

e) pagal 6 straipsnį reikalaujamus pateikti statistinius duomenis suskirstyti pagal:

- i) metus, kada leidimas gyventi buvo išduotas pirmą kartą;
- ii) amžių;
- iii) lytį;

f) pagal 7 straipsnį reikalaujamus pateikti statistinius duomenis suskirstyti pagal:

- i) priežastis priimti sprendimą arba aktą, įpareigojantį išvykti;
- ii) amžių;
- iii) lytį.

2. Papildomas 1 dalyje numatytas skirstymas taikomas tik atskirai ir jis nekartoja pagal 4–7 straipsnius reikalaujamo skirstymo.

3. Svarstydamas, ar reikia papildomo skirstymo, Komisija įvertina šios informacijos poreikį siekiant plėtoti ir stebėti Komisijos politikos kryptis bei galimybę naudotis atitinkamais duomenų šaltiniais ir su tuo susijusias sąnaudas.

Derybos dėl papildomo skirstymo, kurio gali prirėkti taikant 4–7 straipsnius pradedamos ne vėliau kaip 2009 m. rugpjūčio 20 d. Pirmieji ataskaitiniai metai, kuriais pradedamas taikyti papildomas skirstymas, yra 2010 m.

9 straipsnis

Duomenų šaltiniai ir kokybės normos

1. Statistika turi būti paremta toliau išvardytais duomenų šaltiniais, priklausomai nuo galimybės jais naudotis valstybėje narėje ir pagal šalies įstatymus bei praktiką:

- a) įrašais apie administracines ir teismines procedūras;
- b) su administracinėmis procedūromis susijusiais registrais;

- c) gyventojų registrais arba tam tikro gyventojų pogrupio registrais;
- d) gyventojų surašymais;
- e) atrankos tyrimais;
- f) kitais atitinkamais šaltiniais.

Moksliskai pagrįsti ir tinkamai dokumentuoti statistiniai vertinimo metodai gali būti naudojami kaip statistikos rengimo dalis.

2. Valstybės narės praneša Komisijai (Eurostatui) apie naudotus duomenų šaltinius, šių šaltinių pasirinkimo priežastis, apie pasirinktų duomenų šaltinių poveikį statistikos kokybei ir apie taikytus vertinimo metodus, taip pat praneša Komisijai (Eurostatui) apie pakeitimus.

3. Komisijai (Eurostatui) paprašius, valstybės narės kartu su duomenimis pateikia visą informaciją, reikalingą statistinės informacijos kokybei, palyginamumui ir išsamumui įvertinti.

4. Valstybės narės neatidėliodamos praneša Komisijai (Eurostatui) apie statistikos, pateiktos pagal šį reglamentą, pakeitimus ir patikslinimus, o taip pat ir apie visus pakeitimus taikant metodus arba naudojant duomenų šaltinius.

5. Priemonės, susijusios su tinkamų duomenų perdavimo būdų apibrėžimu, priimamos pagal 11 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą.

10 straipsnis

Igyvendinimo priemonės

1. Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės, nustatančios taisykles dėl tinkamų duomenų perdavimo būdų, kaip numatyta 9 straipsnyje, priimamos pagal 11 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą.

2. Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės, įskaitant priemones, skirtas pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, *inter alia*, jį papildant, priimamos pagal 11 straipsnio 3 dalyje nustatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu:

- a) atnaujinti 2 straipsnio 1 dalyje išdėstytus apibrėžimus;

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2007 m. liepos 11 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
H.-G. PÖTTERING

- b) apibrėžti šalies, kurioje gimė, grupių, ankstesnės ir būsimos nuolatinės gyvenamosios vietos šalies grupių ir pilietybės grupių kategorijas, kaip numatyta 3 straipsnio 1 dalyje;
- c) apibrėžti pagrindo išduoti leidimą kategorijas, kaip nustatyta 6 straipsnio 1 dalies a punkte;
- d) apibrėžti papildomą skirstymą ir skirstymo lygmenį, taikytiną kintamiems duomenims, kaip numatyta 8 straipsnyje;
- e) nustatyti taisykles dėl tikslumo ir kokybės normų.

11 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai priimti įgyvendinančias priemones padeda Statistikos programų komitetas, įsteigtas Sprendimu Nr. 89/382/EEB, Euratomas.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje numatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnio nuostatas.

12 straipsnis

Ataskaita

Iki 2012 m. rugpjūčio 20 d. ir po to kas trejus metus Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą apie statistiką, kaupiamą vadovaujantis šiuo reglamentu, ir jos kokybę.

13 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EEB) Nr. 311/76 panaikinamas.

14 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Tarybos vardu
Pirmininkas
M. LOBO ANTUNES

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 863/2007

2007 m. liepos 11 d.

nustatantis Skubios pasienio pagalbos būrių sudarymo mechanizmą ir iš dalies keičiantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2007/2004, kiek tai susiję su šiuo mechanizmu, bei reglamentuojantis pakviestųjų pareigūnų užduotis ir įgaliojimus

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 62 straipsnio 2 dalies a punktą ir 66 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

pasikonsultavę su Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽¹⁾,

kadangi:

(1) 2004 m. spalio 26 d. Taryba priėmė Reglamentą (EB) Nr. 2007/2004, įsteigiantį Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūrą ⁽²⁾ (toliau – Agentūra).

(2) Nepažeidžiant Sutarties 64 straipsnio 2 dalies, pagal Reglamento (EB) Nr. 2007/2004 7 ir 8 straipsnius valstybė narė, prireikus didesnės techninės ir operatyvios pagalbos prie jos išorės sienų, gali prašyti Agentūros suteikti koordinavimo pagalbą tais atvejais, kai veikia kitos valstybės narės.

(3) Veiksmingas išorės sienų valdymas pasitelkiant patikrinimus ir stebėjimą padeda kovoti su nelegalia imigracija ir prekyba žmonėmis ir neleidžia kilti grėsmei valstybių narių vidaus saugumui, viešajai tvarkai, visuomenės sveikatai bei valstybių narių tarptautiniams santykiams. Sienų kontrole suinteresuota ne tik valstybė narė, prie kurios išorės sienų ji vykdoma, bet ir visos valstybės narės, panaikinusios vidaus sienų kontrolę.

(4) Atsakomybė už išorės sienų kontrolę tenka valstybėms narėms. Atsižvelgiant į kritinę padėtį, karts nuo karto susidarantią prie valstybių narių išorės sienų, visų pirma, kai prie išorės sienų atvyksta labai daug trečiųjų šalių piliečių, siekiančių nelegaliai patekti į valstybių narių teritoriją, gali prireikti padėti valstybėms narėms suteikiant tinkamus ir pakankamus išteklius, visų pirma personalą.

(5) Šiuo metu turimos galimybės teikti veiksmingą praktinę pagalbą, skirtą asmenų patikrinimui prie išorės sienų ir išorės sienų stebėjimui Europos lygiu, nėra laikomos pakankamomis, visų pirma tais atvejais, kai valstybės narės susiduria su daug trečiųjų šalių piliečių, kurie siekia nelegaliai patekti į valstybių narių teritoriją.

(6) Valstybė narė atitinkamai turėtų turėti galimybę paprašyti dislokuoti (vadovaujantis Agentūros veiklos sistema) jos teritorijoje Skubios pasienio pagalbos būrius, sudarytus iš specialiai parengtų ekspertų iš kitų valstybių narių, kurie valstybės narės nacionalinėms sienos apsaugos tarnyboms teiktų laikiną pagalbą. Skubios pasienio pagalbos būrių dislokavimas prisidės stiprinant valstybių narių solidarumą ir tarpusavio pagalbą.

(7) Skubios pasienio pagalbos būrių dislokavimas siekiant suteikti paramą tam tikrą ribotą laiką vykdomas iškilus neatidėliotinai spręstiniams ir išskirtiniams sunkumams. Tokių sunkumų iškyla tada, kai esant masiniam trečiųjų šalių piliečių, siekiančių nelegaliai patekti į valstybės narės teritoriją, srautui, susidaro padėtis, kai reikia nedelsiant imtis veiksmų ir kai Skubios pasienio pagalbos būrių dislokavimas prisidėtų prie tokių veiksmų veiksmingumo. Skubios pasienio pagalbos būriai nėra skirti teikti ilgalaikę paramą.

(8) Skubios pasienio pagalbos būriai priklausys nuo jiems numatomų pareigų, jų prieinamumo bei dislokavimo dažnumo. Siekiant užtikrinti skubios pasienio pagalbos būrių veiksmingą darbą, valstybės narės turėtų skirti tinkamą sienos apsaugos tarnybų pareigūnų skaičių (operatyvaus naudojimo bendras fondas), kuris visų pirma atitiktų jų pačių sienos apsaugos tarnybų specializaciją ir dydį. Todėl valstybės narės turėtų sukurti nacionalines ekspertų grupes, kad prisidėtų prie šio reglamento veiksmingumo didinimo. Agentūra turėtų atsižvelgti į tai, kad skiriasi valstybių narių skubios pasienio pagalbos organizacijų dydis ir techninė specializacija.

(9) Daugelio valstybių narių geriausia praktika rodo, kad prieš dislokavimą susipažinus su turimų sienos apsaugos tarnybų pareigūnų pareigybių aprašymais (gebėjimai ir kvalifikacijos) žymiai prisidedama prie veiksmingo operacijų planavimo bei vykdymo.

⁽¹⁾ 2007 m. balandžio 26 d. Europos Parlamento nuomonė (dar neskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2007 m. birželio 12 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ OL L 349, 2004 11 25, p. 1.

- (10) Todėl reikėtų nustatyti Skubios pasienio pagalbos būrių sudarymo mechanizmą, kuris suteiktų pakankamai lankstumo Agentūrai ir valstybėms narėms bei užtikrintų aukštą vykdomų operacijų našumo ir veiksmingumo lygį.
- (11) Agentūra turėtų, *inter alia*, koordinuoti Skubios pasienio pagalbos būrių sudėties, mokymo ir dislokavimo klausimus. Todėl į Reglamentą (EB) Nr. 2007/2004 būtina įtraukti naujas nuostatas dėl Agentūros vaidmens, susijusio su tais būriais.
- (12) Kai valstybė narė susiduria su masiniu trečiųjų šalių piliečių, siekiančių neteisėtai patekti į jos teritoriją, srautu arba su kitokiais išskirtiniais sunkumais, dėl kurių labai pasunkėja jos pačios užduočių vykdymas, ji gali atsakyti patenkinti konkretų Agentūros prašymą dislokavimui skirti savo nacionalinių sienos apsaugos tarnybų pareigūnus.
- (13) Siekiant, kad būrių nariai veiksmingai dirbtų su nacionalinėmis sienos apsaugos tarnybomis, reikia, kad būdami dislokuoti pagalbos prašančios valstybės narės teritorijoje, ekspertai galėtų vykdyti užduotis, susijusias su asmenų kontrole prie išorės sienų ir išorės sienų stebėjimu.
- (14) Be to, Agentūros koordinuojamų bendrų operacijų veiksmingumas turėtų būti didinamas pakviestiesiems kitų valstybių narių pareigūnams sudarant laikiną galimybę vykdyti užduotis, susijusias su asmenų patikrinimu prie išorės sienų ir išorės sienų stebėjimu.
- (15) Todėl Reglamentą (EB) Nr. 2007/2004 taip pat reikia papildyti naujomis nuostatomis, susijusiomis su užduotimis, skirtomis pakviestiesiems pareigūnams, kurie, vadovaujantis Agentūros nustatyta sistema, yra dislokuoti prašančios valstybės narės teritorijoje, ir su jų įgaliojimais.
- (16) Šiuo reglamentu remiamas teisingas 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 562/2006, nustatančio taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Bendrijos kodeksą (Šengeno sienų kodeksas) ⁽¹⁾, taikymas. Todėl būrių nariai ir pakviestieji pareigūnai, atlikdami patikrinimus kertant sienas ir stebėjimą, turėtų nediskriminuoti asmenų dėl lyties, rasinės ar etninės kilmės, religijos ar tikėjimo, negalios, amžiaus ar seksualinės orientacijos. Visos priemonės, kurių imamasi minėtiems pareigūnams vykdant pareigas ir įgyvendinant įgaliojimus, turėtų būti proporcingos siekiamiems tikslams.
- (17) Šiame reglamente užtikrinama pagarba pagrindinėms teisėms ir laikomasi principų, pripažintų visų pirma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje. Jis turėtų būti taikomas laikantis valstybių narių įsipareigojimų, susijusių su tarptautine apsauga ir negrąžinimu.
- (18) Šis reglamentas turėtų būti taikomas visapusiškai laikantis įsipareigojimų pagal tarptautinę jūrų teisę, ypač jos nuostatų dėl patikrinimų ir gelbėjimo.
- (19) Kai valstybės narės, taikydamos šį reglamentą, tvarko asmens duomenis, joms taikoma 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽²⁾.
- (20) Kalbant apie Islandiją ir Norvegiją, šiuo reglamentu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos Tarybos, Islandijos Respublikos ir Norvegijos Karalystės sudarytame susitarime dėl pastarųjų asociacijos įgyvendiniant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* ⁽³⁾, kurios priklauso Tarybos sprendimo 1999/437/EB ⁽⁴⁾ dėl tam tikrų priemonių taikant tą susitarimą 1 straipsnio A punkte nurodytai sričiai.
- (21) Kalbant apie Šveicariją, šiuo reglamentu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos, Europos bendrijos bei Šveicarijos Konfederacijos sudarytame susitarime dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendiniant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis*, kurios priklauso Tarybos sprendimo 1999/437/EB dėl tam tikrų priemonių taikant minėtą susitarimą 1 straipsnio A punkte ir Tarybos sprendimų 2004/849/EB ⁽⁵⁾ bei 2004/860/EB ⁽⁶⁾ 4 straipsnio 1 dalyje nurodytai sričiai.

⁽²⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31. Direktyva su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

⁽³⁾ OL L 176, 1999 7 10, p. 36.

⁽⁴⁾ OL L 176, 1999 7 10, p. 31.

⁽⁵⁾ 2004 m. spalio 25 d. Tarybos sprendimas 2004/849/EB dėl Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl Šveicarijos Konfederacijos įgyvendiniant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* pasirašymo Europos Sąjungos vardu ir laikino tam tikrų nuostatų taikymo (OL L 368, 2004 12 15, p. 26).

⁽⁶⁾ 2004 m. spalio 25 d. Tarybos sprendimas 2004/860/EB dėl Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl Šveicarijos Konfederacijos įgyvendiniant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* pasirašymo Europos bendrijos vardu ir laikino tam tikrų nuostatų taikymo (OL L 370, 2004 12 17, p. 78).

⁽¹⁾ OL L 105, 2006 4 13, p. 1.

- (22) Pagal Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties priede pateikto Protokolo dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį reglamentą ir nėra jo saistoma arba neprivalo jo taikyti. Kadangi šis reglamentas parengtas Šengeno *acquis* pagrindu pagal Europos bendrijos steigimo sutarties trečiosios dalies IV antraštinės dalies nuostatas, Danija pagal minėto protokolo 5 straipsnį per šešis mėnesius nuo šio reglamento priėmimo dienos turėtų nuspręsti, ar ji perkels jį į savo nacionalinę teisę.
- (23) Šiuo reglamentu plėtojamoms Šengeno *acquis* nuostatom, kurias įgyvendinant Jungtinė Karalystė pagal 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos sprendimą 2000/365/EB dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės prašymo dalyvauti įgyvendinant kai kurias Šengeno *acquis* nuostatas ⁽¹⁾ nedalyvauja. Todėl Jungtinė Karalystė nedalyvauja priimant šį reglamentą ir nėra jo saistoma arba neprivalo jo taikyti.
- (24) Šis reglamentas plėtoja Šengeno *acquis* nuostatas, kurias įgyvendinant Airija pagal 2002 m. vasario 28 d. Tarybos sprendimą 2002/192/EB ⁽²⁾ dėl Airijos prašymo dalyvauti įgyvendinant kai kurias Šengeno *acquis* nuostatas nedalyvauja. Dėl to Airija nedalyvauja priimant šį reglamentą ir nėra jo saistoma arba neprivalo jo taikyti.
- (25) Šiame reglamente 6 straipsnio 8 ir 9 dalyse nustatytos nuostatos, kai jos susijusios su leidimu naudotis Šengeno informacine sistema (SIS), yra Šengeno *acquis* pagrindu priimamos ar kitaip su juo susijusios nuostatos, kaip apibrėžta 2003 m. stojimo akto 3 straipsnio 2 dalyje ir 2005 m. stojimo akto 4 straipsnio 2 dalyje,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas

1. Šiuo reglamentu nustatomas mechanizmas, skirtas tam tikrą ribotą laiką suteikti skubią operatyvią pagalbą, siunčiant Skubios pasienio pagalbos būrius (toliau – būriai) į prašančiąją valstybę narę, susidūrusią su neatidėliotinai spręstinais ir išskirtiniais sunkumais, visų pirma, kai prie išorės sienų atvyksta labai daug trečiųjų šalių piliečių, siekiančių nelegaliai patekti į tos valstybės narės teritoriją. Reglamente taip pat nustatomi įgaliojimai ir užduotys, kuriuos turės vykdyti būrių nariai, operacijų, vykstančių ne jų kilmės valstybėje narėje, metu.

⁽¹⁾ OL L 131, 2000 6 1, p. 43.

⁽²⁾ OL L 64, 2002 3 7, p. 20.

2. Šiuo reglamentu iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 2007/2004 vadovaujantis 1 dalyje nurodyto mechanizmo įsteigimu ir atsižvelgiant į kitoje valstybėje narėje vykdomose bendrose operacijose ir bandomuosiuose projektuose dalyvaujančių valstybių narių sienos apsaugos tarnybų pareigūnų užduočių, kurias jie turės vykdyti, ir įgaliojimų, kuriuos jie turės įgyvendinti, nustatymą.

3. Būtina techninė pagalba prašančiajai valstybei narei suteikiama remiantis Reglamento (EB) Nr. 2007/2004 7 ir 8 straipsniais.

2 straipsnis

Taikymo sritis

Šis reglamentas taikomas nepažeidžiant pabėgėlių ir tarptautinės apsaugos prašančių asmenų teisių, ypač teisės nebūti grąžintam.

I SKYRIUS

SKUBIOS PASIENIO PAGALBOS BŪRIAI

3 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šiame reglamente vartojamos šios sąvokos:

- 1) Agentūra – Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūra;
- 2) būrių nariai – valstybių narių sienos apsaugos tarnybų pareigūnai, tarnaujantys Skubios pasienio pagalbos būriuose, išskyrus priimančiosios valstybės narės sienos apsaugos tarnybų pareigūnus;
- 3) prašančioji valstybė narė – valstybė narė, kurios kompetentingos institucijos prašo Agentūros dislokuoti jos teritorijoje Skubios pasienio pagalbos būrius;
- 4) priimančioji valstybė narė – valstybė narė, kurios teritorijoje dislokuojamas Skubios pasienio pagalbos būrys;
- 5) buveinės valstybė narė – valstybė narė, kurioje būrio narys tarnauja sienos apsaugos tarnyboje.

4 straipsnis

Skubios pasienio pagalbos būrių sudėtis ir dislokavimas

1. Būrių sudėtį nustato Agentūra, atsižvelgdama į Reglamento (EB) Nr. 2007/2004, iš dalies pakeisto šiuo reglamentu, 8 straipsnio b dalį. Jų dislokavimas vykdomas pagal to reglamento 8 straipsnio d dalį.

2. Agentūros vykdomojo direktoriaus siūlymu Agentūros valdančioji taryba trijų ketvirtadalių balsų dauguma priima sprendimą dėl pareigūnų, skirtinų į būrius (operatyvaus naudojimo bendrą fondą), pareigybių aprašymų ir bendro skaičiaus. Tokia pati tvarka taikoma vėliau keičiant operatyvaus naudojimo bendro fondo sienos apsaugos tarnybų pareigūnų pareigybių aprašymus ir bendrą skaičių. Pasitelkdamas nacionalinių ekspertų grupę, grindžiamą skirtingais apibrėžtais pareigybių aprašymais, valstybės narės prisideda prie operatyvaus naudojimo bendro fondo skirdamos reikalaujamus pareigybių aprašymus atitinkančius sienos apsaugos tarnybų pareigūnus.

3. Valstybės narės Agentūros prašymu skiria pareigūnus dislokavimui, išskyrus atvejus, kai jos susiduria su išskirtinėmis situacijomis, dėl kurių labai pasunkėja jos pačios užduočių vykdymas. Buveinės valstybės narės savarankiškumas personalo atrankos ir dislokavimo trukmės klausimais nesikeičia.

4. Pagal Reglamento (EB) Nr. 2007/2004 8h straipsnį su 1 dalyje nurodyta veikla susijusias išlaidas padengia Agentūra.

5 straipsnis

Nurodymai Skubios pasienio pagalbos būriams

1. Būrių dislokacijos laikotarpiu nurodymus būriams pagal veiklos planą duoda priimančioji valstybė narė pagal Reglamento (EB) Nr. 2007/2004 8e straipsnyje nurodytą veiklos planą.

2. Kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 2007/2004 8g straipsnyje, Agentūra per savo koordinuojantį pareigūną gali pranešti priimančiajai valstybei narei savo nuomonę dėl tų nurodymų. Jeigu Agentūra praneša nuomonę, priimančioji valstybė narė ją apsvarsto.

3. Pagal Reglamento (EB) Nr. 2007/2004 8g straipsnį priimančioji valstybė narė koordinuojančiam pareigūnui teikia visą būtina pagalbą, įskaitant neribotą galimybę naudotis būriais visą dislokavimo laiką.

6 straipsnis

Būrių nariams skiriamos užduotys ir jų įgaliojimai

1. Būrių narių kompetencijai priklauso vykdyti visas užduotis ir įgyvendinti visus įgaliojimus atliekant patikrinimus kertant sienas ar sienos stebėjimą pagal Reglamentą (EB) Nr. 562/2006, taip pat tuos, kurie būtini to reglamento tikslams įgyvendinti. Pagal Reglamento (EB) Nr. 2007/2004 8e straipsnį informacija apie kiekvieną dislokavimą pateikiama to dislokavimo veiklos plane.

2. Vykdydami savo užduotis ir įgyvendindami savo įgaliojimus, būrių nariai privalo visiškai gerbti žmogaus orumą. Visos priemonės, kurių imamasi jiems vykdam užduotis ir įgyvendinant įgaliojimus, yra proporcingos tokiomis priemonėmis siekiamiems tikslams. Vykdydami užduotis ir įgyvendindami įgaliojimus, būrių nariai nediskriminuoja asmenų dėl lyties, rasinės ar etninės kilmės, religijos ar tikėjimo, negalios, amžiaus ar seksualinės orientacijos.

3. Būrių nariai užduotis vykdyti ir įgaliojimus įgyvendinti gali tik vadovaujant ir paprastai dalyvaujant priimančiosios valstybės narės sienos apsaugos tarnybų pareigūnams.

4. Vykdydami savo užduotis ir įgyvendindami savo įgaliojimus, būrių nariai dėvi savo uniformas. Ant savo uniformų jie ryši mėlyną raištį su Europos Sąjungos ir Agentūros emblema, kuriuo parodoma, kad jie yra dislokuoti kaip būrių nariai. Tam, kad būrių narius galėtų identifikuoti priimančiosios valstybės narės valstybinės valdžios institucijos bei jos piliečiai, jie turi, kaip nurodyta 8 straipsnyje, visuomet su savimi turėti akreditavimo dokumentą, kurį privalo pateikti, jei to yra prašoma.

5. Vykdydami savo užduotis ir įgyvendindami savo įgaliojimus, būrių nariai gali nešiotis tarnybinius ginklus, šaudmenis ir įrangą, kaip leidžiama pagal buveinės valstybės narės nacionalinę teisę. Tačiau priimančioji valstybė narė gali uždrausti nešiotis tam tikrus tarnybinius ginklus, šaudmenis ir įrangą, jei jos pačios teisės aktuose numatyti tokie patys draudimai jos pačios sienos apsaugos tarnybų pareigūnams. Priimančioji valstybė narė iš anksto prieš dislokuojant būrius praneša Agentūrai apie leidžiamus nešiotis tarnybinius ginklus, šaudmenis ir įrangą bei jų naudojimo sąlygas. Agentūra šią informaciją pateikia visoms dislokuojant dalyvaujančioms valstybėms narėms.

6. Būrių nariams vykdam užduotis ir įgyvendinant savo įgaliojimus leidžiama naudoti jėgą, taip pat panaudoti tarnybinių ginklų, šaudmenis ir įrangą, gavus buveinės valstybės narės ir priimančiosios valstybės leidimą, dalyvaujant priimančiosios valstybės narės sienos apsaugos tarnybų pareigūnams ir pagal priimančiosios valstybės nacionalinę teisę.

7. Nukrypstant nuo 6 dalies, tarnybinius ginklus, šaudmenis ir įrangą galima naudoti tik teisėtai savignybei bei teisėtai būrių narių ar kitų asmenų gynybai pagal priimančiosios valstybės narės nacionalinę teisę.

8. Taikydama šį reglamentą priimančioji valstybė narė gali leisti būrių nariams naudotis jos nacionaline ir Europos duomenų bazėmis, kurios būtinos vykdam patikrinimus kertant sienas ir sienos stebėjimą. Būrių nariai peržiūri tik tuos duomenis, kurių jiems reikia užduotims atlikti ir įgaliojimams įgyvendinti. Priimančiosios valstybės narės iš anksto prieš dislokuojant būrius nurodo Agentūrai, kuriomis nacionalinėmis ir Europos duomenų bazėmis galima naudotis. Agentūra šią informaciją pateikia visoms dislokuojant dalyvaujančioms valstybėms narėms.

9. 8 dalyje nurodytas naudojimas duomenų bazėmis vykdomas pagal Bendrijos teisę ir priimančiosios valstybės narės nacionalinę teisę duomenų apsaugos srityje.

10. Sprendimus dėl atsisakymo leisti atvykti pagal Reglamento (EB) Nr. 562/2006 13 straipsnį priima tik priimančiosios valstybės narės sienos apsaugos tarnybos.

7 straipsnis

Būrių narių statusas, teisės ir įsipareigojimai

1. Būrių nariai išlieka savo buveinės valstybės narės nacionalinių sienos apsaugos tarnybų pareigūnais, kuriems darbo užmokestį moka šios tarnybos.

2. Pagal Reglamento (EB) Nr. 2007/2004 8c straipsnį sienos apsaugos tarnybų pareigūnai, skirti operatyvaus naudojimo bendram fondui pagal 4 straipsnį, dalyvauja specializuotuose mokymuose, tiesiogiai susijusiuose su jų atliekamomis užduotimis ir vykdomomis pareigomis, bei Agentūros reguliariai rengiamose pratybose.

3. Pagal Reglamento (EB) Nr. 2007/2004 8h straipsnį Agentūros rengiamų mokymų ir pratybų, kuriuose pareigūnai dalyvauja, laikotarpiu arba jų dislokacijos kitoje valstybėje narėje laikotarpiu sienos apsaugos tarnybų pareigūnams mokami dienpinigiai, įskaitant apgyvendinimo išlaidas.

8 straipsnis

Akreditavimo dokumentas

1. Agentūra, bendradarbiaudama su priimančiąja valstybe nare, būrių nariams išduoda identifikavimo dokumentą priimančiosios valstybės narės valstybine kalba ir kita oficialia Europos Sąjungos institucijų kalba, kuriuo įrodomos turėtojo teisės vykdyti 6 straipsnio 1 dalyje nurodytas užduotis ir įgaliojimus. Dokumente pateikiama ši informacija apie būrio nari:

- a) vardas, pavardė ir pilietybė;
- b) rangas; ir
- c) neseniai daryta skaitmeninė nuotrauka.

2. Pasibaigus būrio dislokacijos laikotarpiui, dokumentas grąžinamas Agentūrai.

9 straipsnis

Taikoma teisė

1. Vykdydami užduotis ir įgyvendindami įgaliojimus pagal 6 straipsnio 1 dalį, būrių nariai laikosi Bendrijos teisės ir priimančiosios valstybės narės nacionalinės teisės.

2. Vykdam užduotis ir įgyvendinant įgaliojimus pagal 6 straipsnio 1 dalį, būrių nariams tebegalioja jų buveinės valstybių narių drausmės priemonės.

3. Konkrečios taisyklės, reglamentuojančios tarnybinių ginklų, šaudmenų ir įrangos nešiojimąsi ir naudojimą, taip pat jėgos panaudojimą, nustatytos 6 straipsnio 5, 6 ir 7 dalyse.

4. Konkrečios taisyklės, reglamentuojančios civilinę ir baudžiamąją atsakomybę, nustatytos atitinkamai 10 ir 11 straipsniuose.

10 straipsnis

Civilinė atsakomybė

1. Kai būrių nariai vykdo operacijas priimančiojoje valstybėje narėje, ta valstybė narė pagal savo nacionalinę teisę atsako už bet kokią jų operacijų metu jų padarytą žalą.

2. Kai tokia žala padaryta dėl didelio aplaidumo ar tyčia, priimančioji valstybė narė gali kreiptis į buveinės valstybę narę su prašymu atlyginti visas sumas, kurias ji sumokėjo nukentėjusiems arba asmenims, turintiems teisę jų vardu gauti žalos atlyginimą.

3. Nesumažindama galimybės pasinaudoti savo teisėmis trečiųjų šalių atžvilgiu kiekviena valstybė narė atsisako visų reikalavimų priimančiajai valstybei narei arba bet kuriai kitai valstybei narei dėl bet kokios jai padarytos žalos, išskyrus atvejus, kai žala buvo padaryta dėl didelio aplaidumo ar tyčia.

4. Visi ginčai tarp valstybių narių dėl 2 ir 3 dalių taikymo, kurių joms nepavyksta išspręsti tarpusavio derybomis, perduodami Europos Bendrijų Teisingumo Teismui pagal Sutarties 239 straipsnį.

5. Nesumažinant galimybės pasinaudoti savo teisėmis trečiųjų šalių atžvilgiu, išlaidas, susijusias su dislokavimo metu Agentūros įrangai padaryta žala, padengia Agentūra, išskyrus atvejus, kai žala buvo padaryta dėl didelio aplaidumo ar tyčia.

11 straipsnis

Baudžiamoji atsakomybė

Būrių dislokacijos metu būrių nariams nusikalstamų veikų, kurios gali būti padarytos prieš juos arba jų pačių, atveju taikoma tokia pati tvarka, kokia taikoma priimančiosios valstybės narės pareigūnams.

II SKYRIUS

REGLAMENTO (EB) Nr. 2007/2004 PAKEITIMAI

12 straipsnis

Pakeitimai

Reglamentas (EB) Nr. 2007/2004 iš dalies keičiamas taip:

1. 1 straipsnio 4 dalis išbraukiama.
2. Įterpiamas šis straipsnis:

„1a straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šiame reglamente vartojamos šios sąvokos:

- 1) valstybių narių išorės sienos – valstybių narių sausumos ir jūrų sienos bei jų oro ir jūrų uostai, kuriems taikomos Bendrijos teisės nuostatos asmenims kertant išorės sienas;
 - 2) priimančioji valstybė narė – valstybė narė, kurios teritorijoje dislokuojamas vienas ar daugiau Skubios pasienio pagalbos būrių arba vykdoma bendra operacija ar bandomasis projektas;
 - 3) buveinės valstybė narė – valstybė narė, kurios būrio narys arba pakviestasis pareigūnas yra sienos apsaugos tarnybos pareigūnas;
 - 4) būrių nariai – valstybių narių sienos apsaugos tarnybų pareigūnai, tarnaujantys Skubios pasienio pagalbos būryje, išskyrus priimančiosios valstybės narės sienos apsaugos tarnybų pareigūnus;
 - 5) prašančioji valstybė narė – valstybė narė, kurios kompetentingos valdžios institucijos prašo Agentūros dislokuoti jos teritorijoje Skubios pasienio pagalbos būrius;
 - 6) pakviestieji pareigūnai – kitų valstybių narių sienos apsaugos tarnybų pareigūnai, išskyrus priimančiosios valstybės narės sienos apsaugos tarnybų pareigūnus, dalyvaujantys bendrose operacijose ir bandomuosiuose projektuose.“
3. 2 straipsnio 1 dalis papildoma šiuo punktu:
 - „g) dislokuoja Skubios pasienio pagalbos būrius valstybėse narėse, pagal 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 863/2007, nustatantį Skubios pasienio pagalbos būrių sudarymo mechanizmą ir iš dalies keičiantį Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2007/2004, kiek tai susiję su šiuo mechanizmu, bei reglamentuojantį pakviestųjų pareigūnų užduotis ir įgaliojimus (*).“

(*) OL L 199, 2007 7 31, p. 30.“

4. 8 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Agentūra gali įsigyti išorės sienų patikrinimams ir stebėjimui skirtą techninę įrangą, kurią jos ekspertai ir Skubios pasienio pagalbos būriai pagal savo veiklos pobūdį naudoja dislokacijos laikotarpiu.“

5. Įterpiami šie straipsniai:

„8a straipsnis

Skubios pasienio pagalbos būriai

Paprašius valstybei narei, susidūrusiai su neatidėliotinai sprendiniais ir išskirtiniais sunkumais, visų pirma, kai prie išorės sienų atvyksta labai daug trečiųjų šalių piliečių, kurie siekia nelegaliai patekti į tos valstybės narės teritoriją, Agentūra gali tam tikrą ribotą laiką prašančiosios valstybės narės teritorijoje dislokuoti vieną ar kelis Skubios pasienio pagalbos būrius, vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 863/2007 4 straipsniu.

8b straipsnis

Būrių sudėtis

1. Agentūros prašymu 8a straipsnyje apibūdintos padėties atveju valstybės narės nedelsdamos praneša sienos apsaugos tarnybų pareigūnų, kuriuos iš savo nacionalinio fondo per penkias dienas jos gali skirti būrių sudarymui, skaičių, pavardes ir pareigybių aprašymus. Valstybės narės Agentūros prašymu skiria pareigūnus dislokavimui, išskyrus atvejus, kai jos susiduria su išskirtiniais sunkumais, dėl kurių labai pasunkėja nacionalinių užduočių vykdymas.

2. Priimdamas sprendimą dėl dislokuojamų būrių sudėties, vykdomasis direktorius atsižvelgia į konkrečias aplinkybes, susidariusias prašančiojoje valstybėje narėje. Būrys sudaromas atsižvelgiant į veiklos planą, nurodytą 8e straipsnyje.

8c straipsnis

Mokymai ir pratybos

Agentūra pareigūnams, kurie priklauso operatyvaus naudojimo bendram fondui, nurodytam Reglamento (EB) Nr. 863/2007 4 straipsnio 2 dalyje, rengia specializuotus mokymus, tiesiogiai susijusius su jų vykdomomis užduotimis, ir pagal jos metinėje darbo programoje nurodytą specializuotų mokymų ir pratybų tvarkaraštį reguliariai rengia pratybas tokiems sienos apsaugos tarnybų pareigūnams.

*8d straipsnis***Sprendimo dėl būrių dislokavimo priėmimo procedūra**

1. Valstybės narės prašyme pagal 8a straipsnį dislokuoti būrius pateikia padėties aprašymą, galimus dislokavimo tikslus ir numatomą poreikį. Prireikus vykdomasis direktorius gali siųsti Agentūros ekspertą įvertinti prie prašančiosios valstybės narės išorės sienų susidariusią padėtį.

2. Vykdomasis direktorius nedelsdamas praneša valdančiajai tarybai apie valstybės narės prašymą dislokuoti būrius.

3. Priimdamas sprendimą dėl valstybės narės prašymo, vykdomasis direktorius atsižvelgia į Agentūros rizikos analizės rezultatus, taip pat į kitą prašančiosios valstybės narės ar kitos valstybės narės pateiktą susijusią informaciją.

4. Vykdomasis direktorius sprendimą dėl prašymo dislokuoti būrius priima per kiek įmanoma trumpesnę laiką, bet ne vėliau nei per penkias darbo dienas nuo prašymo gavimo dienos. Vykdomasis direktorius apie sprendimą raštu praneša prašančiajai valstybei narei ir valdančiajai tarybai. Sprendime išdėstomos pagrindinės priežastys, kuriomis jis grindžiamas.

5. Vykdomajam direktoriui priėmus sprendimą prašančiojoje valstybėje narėje dislokuoti vieną ar daugiau būrių, Agentūra ir prašančioji valstybė narė pagal 8e straipsnį nedelsdamos parengia veiklos planą.

6. Susitarus dėl veiklos plano, vykdomasis direktorius nedelsdamas informuoja valstybes nares apie prašomą sienos apsaugos tarnybų pareigūnų, kurie bus dislokuojami su būriais, skaičių ir jų pareigybių aprašymus. Ši informacija raštu pateikiama nacionalinėms ryšių palaikymo institucijoms, paskirtoms pagal 8f straipsnį; pranešime taip pat nurodoma dislokavimo data. Taip pat joms pateikiama veiklos plano kopija.

7. Jei vykdomojo direktoriaus nėra ar jei jis laikinai negali eiti savo pareigų, su būrių dislokavimu susijusius sprendimus priima vykdomojo direktoriaus pavaduotojas.

8. Valstybės narės Agentūros prašymu skiria sienos apsaugos tarnybų pareigūnus dislokavimui, išskyrus atvejus, kai jos susiduria su išskirtiniais sunkumais, dėl kurių labai pasunkėja nacionalinių užduočių vykdymas.

9. Būriai dislokuojami ne vėliau kaip per penkias darbo dienas nuo tos dienos, kai vykdomasis direktorius ir prašančioji valstybė narė susitarė dėl veiklos plano.

*8e straipsnis***Veiklos planas**

1. Vykdomasis direktorius ir prašančioji valstybė narė susitaria dėl veiklos plano, kuriame išsamiai išdėstomos tikslios būrių dislokacijos sąlygos. Veiklos plane pateikiama informacija apie:

- padėtį, dislokavimo *modus operandi* bei tikslus, įskaitant veiklos tikslą;
- numatomą būrių dislokacijos trukmę;
- geografinę būrių dislokacijos prašančiojoje valstybėje narėje atsakomybės sritį;
- užduotis ir specialius nurodymus, įskaitant nurodymus dėl būrių nariams leistino naudojimosi duomenų bazėmis ir leistinų tarnybinių ginklų, šaudmenų bei įrangos priimančiojoje valstybėje narėje;
- būrių sudėtį;
- priimančiosios valstybės narės sienos apsaugos tarnybų pareigūnų, atsakingų už bendradarbiavimą su būriais, ypač tų, kurie dislokacijos laikotarpiu vadovaus būriams, vardai ir pavardės bei rangai, taip pat būrių vieta vadovavimo sekoje;
- techninę įrangą, dislokuojamą kartu su būriais pagal 8 straipsnį.

2. Bet kokiems veiklos plano pakeitimams ar pataisymams turi pritarti Agentūros vykdomasis direktorius ir prašančioji valstybė narė. Agentūra pakeisto ar pataisyto veiklos plano kopiją nedelsdama išsiunčia dalyvaujančioms valstybėms narėms.

*8f straipsnis***Nacionalinė ryšių palaikymo institucija**

Valstybės narės paskiria nacionalinę ryšių palaikymo instituciją, kuri Agentūrai teikia informaciją visais klausimais, susijusiais su būriais. Su nacionaline ryšių palaikymo institucija turi būti galima susisiekti bet kuriuo metu.

*8g straipsnis***Koordinuojantis pareigūnas**

1. Vykdomasis direktorius skiria vieną ar kelis Agentūros ekspertus, kurie būtų dislokuoti kaip koordinuojantys pareigūnai. Vykdomasis direktorius apie skyrimą praneša priimančiajai valstybei narei.

2. Koordinuojantis pareigūnas veikia Agentūros vardu sprendžiant visus su būrių dislokavimu susijusius klausimus. Koordinuojantis pareigūnas visų pirma:

- palaiko ryšius tarp Agentūros ir priimančiosios valstybės narės;

- b) palaiko ryšius tarp Agentūros ir būrių narių, Agentūros vardu teikdamas pagalbą sprendžiant visus su pareigūnų tarnybos būriuose sąlygomis susijusius klausimus;
- c) prižiūri, ar teisingai įgyvendinamas veiklos planas;
- d) teikia Agentūrai ataskaitas visais su būrių dislokavimu susijusiais klausimais.

3. Remiantis 25 straipsnio 3 dalies f punktu vykdomasis direktorius gali įgalioti koordinuojantį pareigūną teikti paramą sprendžiant visus su veiklos plano vykdymu ir būrių dislokavimu susijusius nesutarimus.

4. Vykdydamas savo pareigas koordinuojantis pareigūnas vykdo tik Agentūros nurodymus.

8h straipsnis

Išlaidos

1. Agentūra padengia visas toliau nurodytas išlaidas, kurias patiria valstybės narės skirdamos savo sienos apsaugos tarnybų pareigūnus 8a ir 8c straipsniuose nurodytais tikslais:

- a) kelionių iš buveinės valstybės narės į priimančiąją valstybę narę ir iš priimančiosios valstybės narės į buveinės valstybę narę išlaidas;
- b) skiepavimo išlaidas;
- c) specialaus draudimo išlaidas;
- d) medicininės priežiūros išlaidas;
- e) dienpinigius, įskaitant apgyvendinimo išlaidas;
- f) su Agentūros technine įranga susijusias išlaidas.

2. Valdančioji taryba nustato išsamias taisykles, reglamentuojančias dienpinigių mokėjimą būrių nariams.“

6. 10 straipsnis pakeičiamas taip:

„10 straipsnis

Pakviestųjų pareigūnų užduotys ir įgaliojimai

1. Pakviestųjų pareigūnų kompetencijai priklauso vykdyti visas užduotis ir įgyvendinti visus įgaliojimus atliekant patikrinimus kertant sienas ar sienos stebėjimą pagal 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 562/2006, nustatantį taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Bendrijos kodeksą (Šengeno sienų kodeksas) (*), taip pat tuos, kurie yra būtini to reglamento tikslams įgyvendinti.

2. Vykdydami savo užduotis ir įgyvendindami savo įgaliojimus, pakviestieji pareigūnai laikosi Bendrijos teisės ir priimančiosios valstybės narės nacionalinės teisės.

3. Pakviestieji pareigūnai užduotis vykdyti ir įgaliojimus įgyvendinti gali tik vadovaujant ir paprastai dalyvaujant priimančiosios valstybės narės sienos apsaugos tarnybų pareigūnams.

4. Vykdydami savo užduotis ir įgyvendindami savo įgaliojimus pakviestieji pareigūnai dėvi savo uniformas. Ant savo uniformų jie ryši mėlyną raištį su Europos Sąjungos ir Agentūros emblema, kuriuo parodoma, kad jie dalyvauja bendroje operacijoje arba bandomajame projekte. Tam, kad pakviestuosius pareigūnus galėtų identifikuoti priimančiosios valstybės narės nacionalinės valdžios institucijos bei piliečiai, jie visuomet su savimi turi turėti akreditavimo dokumentą, nurodytą 10a straipsnyje, kurį paprašyti privalo pateikti.

5. Nukrypdam iš 2 dalies, pakviestieji pareigūnai, vykdydami savo užduotis ir įgyvendindami savo įgaliojimus, gali nešioti tarnybinius ginklus, šaudmenis ir įrangą, kaip leidžiama pagal buveinės valstybės narės nacionalinę teisę. Tačiau priimančioji valstybė narė gali uždrausti nešioti tam tikrus tarnybiniu ginklus, šaudmenis ir įrangą, jei jos pačios teisės aktuose numatyti tokie patys draudimai jos pačios sienos apsaugos tarnyboms. Priimančiosios valstybės narės iš anksto prieš dislokuojant pakviestuosius pareigūnus praneša Agentūrai apie leidžiamus nešioti tarnybinius ginklus, šaudmenis ir įrangą bei jų naudojimo sąlygas. Agentūra šią informaciją pateikia valstybėms narėms.

6. Nukrypstant nuo 2 dalies, pakviestiesiems pareigūnams vykdam savo užduotis ir įgyvendinant savo įgaliojimus leidžiama naudoti jėgą, taip pat panaudoti tarnybinių ginklų, šaudmenis ir įrangą, gavus buveinės valstybės narės leidimą ir priimančiosios valstybės narės leidimą, dalyvaujant priimančiosios valstybės narės sienos apsaugos tarnybų pareigūnams ir pagal priimančiosios valstybės nacionalinę teisę.

7. Nukrypstant nuo 6 dalies, tarnybinius ginklus, šaudmenis ir įrangą galima naudoti teisėtai savignai bei teisėtai pakviestųjų pareigūnų ar kitų asmenų gynymui pagal priimančiosios valstybės narės nacionalinę teisę.

8. Taikydama šį reglamentą priimančioji valstybė narė gali leisti pakviestiesiems pareigūnams naudotis jos nacionaline ir Europos duomenų bazėmis, kurios būtinos atliekant patikrinimus kertant sienas ir sienos stebėjimą. Pakviestieji pareigūnai peržiūri tik tuos duomenis, kurių jiems reikia užduotims atlikti ir įgaliojimams vykdyti. Valstybės narės iš anksto prieš dislokuojant pakviestuosius pareigūnus nurodo Agentūrai, kuriomis nacionalinėmis ir Europos duomenų bazėmis galima naudotis. Agentūra šią informaciją pateikia visoms dislokuojant dalyvaujančioms valstybėms narėms.

9. 7 dalyje nurodytas naudojimas duomenų bazėmis vykdomas pagal Bendrijos teisę ir priimančiosios valstybės narės nacionalinę teisę duomenų apsaugos srityje.

10. Sprendimus dėl atsisakymo leisti atvykti pagal Reglamento (EB) Nr. 562/2006 13 straipsnį priima tik priimančiosios valstybės narės sienos apsaugos tarnybų pareigūnai.

10a straipsnis

Akreditavimo dokumentas

1. Agentūra, bendradarbiaudama su priimančiąja valstybe nare, pakviestiesiems pareigūnams išduoda identifikavimo dokumentą priimančiosios valstybės narės valstybine kalba ir kita oficialia Europos Sąjungos institucijų kalba, kuriuo įrodomos turėtojo teisės vykdyti 10 straipsnio 1 dalyje nurodytas užduotis ir įgaliojimus. Dokumente turi būti pateikta ši informacija apie pakviestąjį pareigūną:

- a) vardas, pavardė ir pilietybė;
- b) rangas; ir
- c) neseniai daryta skaitmeninė nuotrauka.

2. Pasibaigus bendrai operacijai arba bandomajam projektui, šis dokumentas grąžinamas Agentūrai.

10b straipsnis.

Civilinė atsakomybė

1. Kai pakviestieji pareigūnai vykdo operacijas priimančiojoje valstybėje narėje, ta valstybė narė pagal savo nacionalinę teisę atsako už bet kokią jų operacijų metu jų padarytą žalą.

2. Kai žala padaryta dėl didelio aplaidumo ar tyčia, priimančioji valstybė narė gali kreiptis į buveinės valstybę narę su prašymu atlyginti visas sumas, kurias ji sumokėjo nukentėjusiems arba asmenims, turintiems teisę jų vardu gauti žalos atlyginimą.

3. Nesumažindama galimybės pasinaudoti savo teisėmis trečiųjų šalių atžvilgiu kiekviena valstybė narė atsisako visų reikalavimų priimančiajai valstybei narei arba bet kuriai kitai valstybei narei dėl bet kokios jai padarytos žalos, išskyrus atvejus, kai žala buvo padaryta dėl didelio aplaidumo ar tyčia.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse pagal Europos bendrijos steigimo sutartį.

Priimta Strasbūre 2007 m. liepos 11 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
H.-G. PÖTTERING

Tarybos vardu
Pirmininkas
M. LOBO ANTUNES

4. Visi ginčai tarp valstybių narių dėl 2 ir 3 dalių taikymo, kurių joms nepavyksta išspręsti tarpusavio derybomis, perduodami Europos Bendrijų Teisingumo Teismui pagal Sutarties 239 straipsnį.

5. Nesumažinant galimybės pasinaudoti savo teisėmis trečiųjų šalių atžvilgiu, išlaidas, susijusias su dislokavimo metu Agentūros įrangai padaryta žala, padengia Agentūra, išskyrus atvejus, kai žala buvo padaryta dėl didelio aplaidumo ar tyčia.

10c straipsnis

Baudžiamoji atsakomybė

Bendrų operacijų arba bandomųjų projektų vykdymo laikotarpiu pakviestiesiems pareigūnams nusikalstamų veikų, kurios gali būti padarytos prieš juos arba jų pačių, atveju taikoma tokia pati tvarka, kokia taikoma priimančiosios valstybės narės pareigūnams.

(*) OL L 105, 2006 4 13, p. 1.“

III SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

13 straipsnis.

Vertinimas

Praėjus vieneriems metams nuo šio reglamento įsigaliojimo Komisija įvertina jo taikymą ir pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai, prireikus, kartu pateikiami pasiūlymai dėl šio reglamento keitimo.

14 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

PRIEDAS

Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos pareiškimas

Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija pabrėžia, kad esant tokiai padėčiai, kai dėl neatidėliotinai spęstinių ir išskirtinių sunkumų prie išorės sienų būtinas Skubios pasienio pagalbos būrio įsikišimas, o Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūros (FRONTEX) biudžete tam gali neužtekti lėšų, reikėtų apsvarstyti visas finansavimo galimybes. Komisija kuo skubiau patikrins, ar galima perskirstyti lėšas. Tuo atveju, jei būtinas biudžeto valdymo institucijos sprendimas, Komisija pradės procedūrą, kuri atitinka finansinio reglamento nuostatas, t. y. 23 ir 24 straipsnius, siekdama užtikrinti, kad dvi biudžeto valdymo institucijos laiku nuspręstų dėl papildomo FRONTEX finansavimo, kad būtų galima dislokuoti Skubios pasienio pagalbos būrį. Biudžeto valdymo institucija įsipareigoja veikti kuo greičiau atsižvelgdama į padėties svarbą.

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 864/2007

2007 m. liepos 11 d.

dėl nesutartinėms prievolėms taikytinos teisės („Roma II“)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 61 straipsnio c punktą bei 67 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos atsižvelgiant į 2007 m. birželio 25 d. Taikinimo komiteto patvirtintą bendrą tekstą ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Bendrija užsibrėžė tikslą puoselėti bei plėtoti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę. Siekdama progresyviai kurti šią erdvę, Bendrija turėtų priimti tiek priemonių, susijusių su teisiniu bendradarbiavimu civilinėse bylose, turinčiose poveikį kitoms valstybėms, kiek reikia tinkamam vidaus rinkos veikimui užtikrinti.
- (2) Pagal Sutarties 65 straipsnio b punktą šios priemonės turi apimti priemones, kuriomis valstybėse narėse skatinamas įstatymų ir jurisdikcijos kolizijai taikomų teisės normų suderinamumas.
- (3) 1999 m. spalio 15 d. ir 16 d. Tampereje įvykusiame susitikime Europos Vadovų Taryba patvirtino teisminių institucijų sprendimų tarpusavio pripažinimo principą kaip teisinio bendradarbiavimo civilinėse bylose pagrindą ir paragino Tarybą bei Komisiją priimti priemonių programą, siekiant įgyvendinti tarpusavio pripažinimo principą.
- (4) 2000 m. lapkričio 30 d. Taryba priėmė bendrą Komisijos ir Tarybos priemonių dėl sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose tarpusavio pripažinimo principo įgyvendinimo programą ⁽³⁾. Programoje priemonės, susijusios su įstatymų kolizijos normų suderinimu, nurodomos kaip priemonės, palengvinančios sprendimų tarpusavio pripažinimą.

⁽¹⁾ OL C 241, 2004 9 28, p. 1.

⁽²⁾ 2005 m. liepos 6 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 157 E, 2006 7 6, p. 371), 2006 m. rugsėjo 25 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 289 E, 2006 11 28, p. 68) ir 2007 m. sausio 18 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2007 m. liepos 10 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija ir 2007 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL C 12, 2001 1 15, p. 1.

(5) 2004 m. lapkričio 5 d. Europos Vadovų Tarybos priimtoje Hagos programoje ⁽⁴⁾ buvo raginama aktyviai dirbti su nesutartinėmis prievolėmis („Roma II“) susijusių kolizinių teisės normų srityje.

(6) Norint, kad vidaus rinka veiktų tinkamai, reikia, siekiant užtikrinti didesnę ginčų baigties nuspėjamumą, tikrumą dėl taikytinos teisės ir laisvą teismo sprendimų judėjimą, kad valstybių narių kolizinėse teisės normose būtų daroma nuoroda į tos pačios valstybės narės teisę, neatsižvelgiant į tai, kurios šalies teisme iškelta byla.

(7) Šio reglamento dalykinė taikymo sritis ir nuostatos turėtų būti suderintos su 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo ⁽⁵⁾ („Brukselis I“) ir su dokumentais, reglamentuojančiais sutartinėms prievolėms taikytinos teisės klausimus.

(8) Šis reglamentas turėtų būti taikomas neatsižvelgiant į teismo, kuriam pateiktas ieškinys, pobūdį.

(9) Ieškiniams, kylantiems dėl *acta iure imperii*, turėtų būti priskiriami ieškiniai prieš valstybės vardu veikiančius tarnautojus ir dėl valdžios institucijų atsakomybės už veiksmus, įskaitant viešai paskirtų pareigūnų atsakomybę. Todėl šiems klausimams šis reglamentas neturėtų būti taikomas.

(10) Šeimos santykiai turėtų apimti vertikalios linijos giminystę, santuoką, ir horizontalios linijos giminystę. 1 straipsnio 2 dalies nuoroda į santykius, kurie turi panašias pasekmes kaip santuoka ir kiti šeimos santykiai, turėtų būti aiškinama pagal valstybės narės, kurios teismui pateiktas ieškinys, teisę.

(11) Nesutartinės prievolės sąvoka valstybėse narėse skiriasi. Todėl šiame reglamente nesutartinė prievolė turėtų būti suprantama kaip savarankiška sąvoka. Šiame reglamente nustatytos kolizinės teisės normos taip pat turėtų apimti nesutartinės prievolės, atsirandančias dėl atsakomybės be kaltės.

(12) Taikytina teisė taip pat turėtų reglamentuoti teismo/veiksnumo, leidžiančio patraukti atsakomybėn delikto atveju, klausimą.

⁽⁴⁾ OL C 53, 2005 3 3, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 12, 2001 1 16, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1791/2006 (OL L 363, 2006 12 20, p. 1).

- (13) Vienodų normų, nesvarbu, kokią teisę jose nurodoma taikyti, taikymas gali užtikrinti, kad Bendrijoje konkurencija tarp bylos šalių nebūtų iškraipoma.
- (14) Teisinio tikrumo reikalavimas ir būtinybė vykdyti teisingumą atskirais atvejais yra esminės teisingumo erdvės dalys. Šiame reglamente numatyti šiems tikslams pasiekti tinkamiausi siejantys veiksniai. Todėl šiame reglamente nustatoma bendra taisyklė ir specialios taisyklės, o tam tikrose nuostatose – „išvengimo sąlyga“, leidžianti nukrypti nuo šių taisyklių, kai iš visų bylos aplinkybių yra aišku, kad deliktas yra akivaizdžiai labiau susijęs su kita šalimi. Taigi šiomis taisyklėmis sukuriama lanksti kolizinių teisės normų sistema. Be to, jomis suteikiama galimybė teismui, kuriame iškelta byla, tinkamai išnagrinėti atskiras bylas.
- (15) Nors beveik visose valstybėse narėse nesutartinėms prievolėms paprastai taikomas *lex loci delicti commissi* principas, tačiau šio principo taikymas praktikoje, kai bylos elementai susiję su keliomis šalimis, skiriasi. Tai sukelia netikrumą dėl taikytinos teisės.
- (16) Vienodos normos turėtų padidinti galimybes numatyti teismo sprendimus ir užtikrinti tinkamą pusiausvyrą tarp traukiamų atsakomybėn asmenų bei žalą patyrusių asmenų interesų. Susiejimas su šalimi, kurioje atsirado tiesioginė žala (*lex loci damni*), išlaiko teisingą pusiausvyrą tarp žalą sukėlusio asmens bei žalą patyrusio asmens interesų ir atitinka šiuolaikinę civilinės atsakomybės sampratą bei atsakomybės be kaltės sistemų raidą.
- (17) Taikytina teisė turėtų būti nustatoma remiantis tuo, kur atsirado žala, neatsižvelgiant į tai, kurioje šalyje ar šalyse galėjo atsirasti netiesioginių pasekmių. Todėl asmeniui ar turtui padarytos žalos atveju šalis, kurioje atsirado žala, turėtų būti šalis, kurioje atitinkamai asmuo patyrė žalą ar buvo padaryta žala turtui.
- (18) Šio reglamento bendra taisyklė turėtų būti 4 straipsnio 1 dalyje numatyta *lex loci damni*. 4 straipsnio 2 dalį reikėtų aiškinti kaip šio bendro principo išimtį, kurios pagrindu atsiranda ypatingas susiejimas tada, kai šalių įprastinė gyvenamoji vieta yra toje pačioje šalyje. 4 straipsnio 3 dalį reikėtų suprasti kaip 4 straipsnio 1 ir 2 dalių taikymo „išvengimo sąlygą“, kai iš visų bylos aplinkybių yra aišku, kad deliktas yra akivaizdžiai labiau susijęs su kita šalimi.
- (19) Specialių deliktų atvejais, kai bendra taisyklė neužtikrina galimybės rasti tinkamą interesų pusiausvyrą, turėtų būti nustatytos konkrečios taisyklės.
- (20) Atsakomybės už žalą dėl netinkamos kokybės produktų srityje kolizinėmis teisės normomis turėtų būti siekiama šių tikslų: teisingo rizikos, būdingos šiuolaikinei visuomenei, kurioje yra aukštas technologijų naudojimo lygis, paskirstymo, vartotojų sveikatos apsaugos, inovacijų skatinimo, neiškraipytos konkurencijos užtikrinimo ir prekybos palengvinimo. Atsižvelgiant į šiuos tikslus, kelių pakopų siejančių veiksmų sistemos sukūrimas, numatant nuspėjamumo nuostatą, yra pusiausvyrą užtikrinantis sprendimas. Pirmiausia reikia atsižvelgti į šalies, kurioje yra žalą patyrusio asmens įprastinė gyvenamoji vieta žalos atsiradimo metu, teisę, jei produktas buvo parduodamas toje šalyje. Į kitus pakopų elementus atsižvelgiama tada, kai produktas nebuvo parduodamas toje šalyje, nepažeidžiant 4 straipsnio 2 dalies ir akivaizdžiai glaudesnio ryšio su kita šalimi galimybės.
- (21) 6 straipsnio speciali taisyklė nėra 4 straipsnio 1 dalies bendros taisyklės išimtis, bet veikia jos paaiškinimas. Nesąžiningos konkurencijos bylose kolizinės teisės normos turėtų apsaugoti konkurentus, vartotojus ir plačiąją visuomenę ir užtikrinti tinkamą rinkos ekonomikos veikimą. Susiejimas su šalimi, kurioje konkurenciniams ryšiams ar bendriems vartotojų interesams yra arba gali būti padarytas poveikis, teise paprastai atitinka šiuos tikslus.
- (22) 6 straipsnio 3 dalyje minimos dėl konkurencijos apribojimo atsirandančios nesutartinės prievolės turėtų apimti ir nacionalinės, ir Bendrijos konkurencijos teisės pažeidimus. Tokioms nesutartinėms prievolėms taikytina teisė turėtų būti šalies, kurios rinka yra arba gali būti paveikta. Tais atvejais, kai rinka yra arba gali būti paveikta daugiau nei vienoje šalyje, ieškovas tam tikromis aplinkybėmis turėtų turėti galimybę pasirinkti savo ieškinyje remtis teismo, kuriame iškelta byla, teise.
- (23) Šiame reglamente konkurencijos ribojimo sąvoka turėtų apimti draudimus dėl įmonių susitarimų, įmonių asociacijų sprendimų bei suderintų veiksmų, kurie gali paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą ir kurių tikslas ar poveikis yra konkurencijos trukdymas, ribojimas arba iškraipymas valstybėje narėje ar vidaus rinkoje, taip pat draudimus dėl piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi valstybėje narėje ir vidaus rinkoje, kai tokie susitarimai, sprendimai, suderinti veiksmai ar piktnaudžiavimas draudžiami pagal EB sutarties 81 ir 82 straipsnius arba valstybės narės teisę.
- (24) „Žala aplinkai“ turėtų reikšti gamtos išteklių, pavyzdžiui, vandens, žemės ar oro, neigiamą pasikeitimą, to gamtos išteklių atliekamos funkcijos kito gamtos išteklių ar visuomenės naudai pablogėjimą arba gyvųjų organizmų įvairovės sumažėjimą.

- (25) Žalos aplinkai atveju EB sutarties 174 straipsniu, kuriame numatyta, kad turėtų būti siekiama aukšto lygio apsaugos, grindžiamos atsargumo principu bei principais, kad reikia imtis prevencinių veiksmų, kad žala aplinkai pirmiausia turėtų būti atitaisoma ten, kur yra jos šaltinis, ir kad atlygina teršėjas, visiškai pateisinamas diskriminuojančio principo taikymas žalą patyrusio asmens naudai. Klausimas, kada žalos atlyginimo reikalaujantis asmuo gali pasirinkti taikytiną teisę, turėtų būti nustatomas pagal teismo, kuriam pateiktas ieškinys, teisę.
- (26) Intelektinės nuosavybės teisių pažeidimo atvejais turėtų būti taikomas visuotinai pripažintas *lex loci protectionis* principas. Šiame reglamente sąvoka „intelektinės nuosavybės teisės“ turėtų būti aiškinama, kad ji apima, pavyzdžiui, autorių teises, gretutines teises, duomenų bazių apsaugos *sui generis* teisę ir pramoninės nuosavybės teises.
- (27) Kolektyvinių veiksmų, pavyzdžiui streikų ar lokautų, tiksli sąvoka įvairiose valstybėse narėse skiriasi ir jie yra reglamentuojami kiekvienos valstybės narės vidaus teisės normomis. Todėl šiame reglamente laikomasi pagrindinio principo, kad turėtų būti taikoma šalies, kurioje atliekamas kolektyvinis veiksmas, teisė siekiant apsaugoti darbuotojų ir darbdavių teises ir pareigas.
- (28) 9 straipsnio speciali taisyklė dėl kolektyvinių veiksmų nepažeidžia sąlygų, susijusių su tokių veiksmų atlikimu pagal nacionalinę teisę, ir nepažeidžia profesinių sąjungų ar darbuotojams atstovaujančių organizacijų teisinio statuso, kaip numatyta valstybių narių teisėje.
- (29) Specialios taisyklės turėtų būti numatytos tais atvejais, kai žalos priežastis yra kitas veiksmas negu deliktas, pavyzdžiui, nepagrįstas praturtėjimas, *negotiorum gestio* ir *culpa in contrahendo*.
- (30) Šiame reglamente *culpa in contrahendo* yra savarankiška sąvoka ir neturėtų būti būtinai aiškinama pagal nacionalinę teisę. Ji turėtų apimti pareigos atskleisti informaciją pažeidimą ir derybų dėl sutarties nutrūkimą. 12 straipsnis taikomas tik nesutartinėms prievolėms, kurios yra tiesiogiai susijusios su šalių bendravimu prieš sutarties sudarymą. Tai reiškia, kad jeigu derybų dėl sutarties metu asmuo patiria sveikatos sužalojimą, turėtų būti taikomas 4 straipsnis arba kitos atitinkamos šio reglamento nuostatos.
- (31) Siekiant gerbti šalių autonomijos principą ir sustiprinti teisinį tikrumą, šalims turėtų būti leidžiama pasirinkti nesutartinėms prievolėms taikytiną teisę. Šis pasirinkimas turėtų būti aiškiai išreikštas arba turėtų būti pakankamai aiškus iš konkretaus atvejo aplinkybių. Nustatydamas susitarimo egzistavimą, teismas privalo gerbti šalių ketinimus. Apsauga turėtų būti teikiama silpnosioms šalims, nustatant tam tikras pasirinkimo sąlygas.
- (32) Atsižvelgiant į viešąjį interesą valstybių narių teismams galima suteikti galimybę ypatingais atvejais taikyti išimtis, susijusias su viešąja tvarka ir viršesnėmis imperatyviomis nuostatomis. Visų pirma, pagal šį reglamentą pasirinktos teisės nuostatos taikymas, dėl kurio būtų priteistas pernelg didelis nekompensacinio pobūdžio atgrasomųjų arba baudinių nuostolių atlyginimas, gali būti laikomas prieštaraujančiu bylos nagrinėjimo vietos valstybės viešajai tvarkai, priklausomai nuo bylos aplinkybių ir bylų nagrinėjančio teismo valstybės narės teisinės tvarkos.
- (33) Atsižvelgiant į galiojančias nacionalines taisykles dėl nukentėjusiesiems kelių eismo įvykiuose skiriamos kompensacijos, teismas, kuriame iškelta byla, nustatydamas žalos atlyginimo dydį sveikatos sužalojimo atveju tais atvejais, kai įvykis įvyksta kitoje valstybėje nei ta, kurioje yra nukentėjusiojo įprastinė gyvenamoji vieta, turėtų atsižvelgti į visas konkretaus nukentėjusiojo atitinkamas faktines aplinkybes, visų pirma į faktines vėlesnės priežiūros ir medicininės pagalbos išlaidas.
- (34) Siekiant teisingai suderinti šalių interesus, turi būti atsižvelgta, kiek įmanoma, į valstybėje, kurioje buvo atlikta žalą sukėlusį veiksą, galiojančias saugumo ir elgesio taisykles, net ir tuo atveju, kai nesutartinei prievolei yra taikytina kitos valstybės teisė. Sąvoką „saugumo ir elgesio taisyklės“ reikėtų aiškinti kaip susijusią su visomis taisyklėmis, koku nors būdu susijusiomis su saugumu ir elgesiu, įskaitant, pavyzdžiui, saugaus eismo taisykles nelaimingo atsitikimo atveju.
- (35) Reikėtų vengti kolizinių teisės normų išsklaidymo keliuose dokumentuose ir šių normų skirtumų. Tačiau šis reglamentas nepanaikina galimybės įtraukti su nesutartinėmis prievolėmis susijusias kolizines teisės normas į Bendrijos teisės nuostatas, susijusias su konkrečiais dalykais.

Šis reglamentas neturėtų daryti poveikio kitų dokumentų, kuriuose nustatomos taisyklės, kuriomis siekiama prisidėti prie tinkamo vidaus rinkos veikimo, taikymui tiek, kiek jie negali būti taikomi kartu su teise, nustatyta pagal šio reglamento taisykles. Pagal šio reglamento taisykles pasirinktos taikytinos teisės nuostatos taikymas neturėtų riboti prekių ir paslaugų, kurias reglamentuoja Bendrijos dokumentai, pavyzdžiui, 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) ⁽¹⁾, laisvo judėjimo.

(¹) OL L 178, 2000 7 17, p. 1.

- (36) Valstybių narių priimtųjų tarptautinių įsipareigojimų laikymasis reiškia, kad šis reglamentas neturi įtakos tarptautinėms konvencijoms, kuriose dalyvauja viena ar kelios valstybės narės, tuo metu, kai šis reglamentas priimamas. Siekdama užtikrinti didesnę prieinamumą prie šių taisyklių, Komisija, remdamasi valstybių narių perduota informacija, paskelbs atitinkamą konvencijų sąrašą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.
- (37) Komisija pateiks pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai dėl procedūrų ir sąlygų, pagal kurias atskirais ir išimtiniais atvejais valstybės narės turėtų teisę vesti derybas su trečiosiomis šalimis dėl susitarimų dėl atskirų sektorių klausimų, į kuriuos būtų įtrauktos nuostatos dėl nesutartinėms prievolėms taikytinos teisės, ir savo vardu tokius susitarimus sudaryti.
- (38) Kadangi šio reglamento tikslo valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl šio reglamento masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti.
- (39) Pagal protokolo dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos, pridėto prie Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties, 3 straipsnį Jungtinė Karalystė ir Airija nedalyvauja priimant ir taikant šį reglamentą.
- (40) Pagal protokolo dėl Danijos pozicijos, pridėto prie Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties, 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį reglamentą ir jis jai nėra privalomas ar taikomas,
2. Šis reglamentas netaikomas:
- nesutartinėms prievolėms, atsirandančioms iš šeimos santykių ir santykių, kurie pagal jiems taikytiną teisę laikomi turinčiais panašias pasekmes, įskaitant išlaikymo prievoles;
 - nesutartinėms prievolėms, atsirandančioms iš situoktinių turto režimo, turto režimo, susijusio su santykiais, kurie pagal jiems taikytiną teisę laikomi turinčiais panašias pasekmes kaip ir santuoka, testamentai ir paveldėjimas;
 - nesutartinėms prievolėms, atsirandančioms pagal įsakomuosius vekselius, čekius ir paprastuosius vekselius bei kitus apyvartinius dokumentus tiek, kiek tos prievolės pagal tokius apyvartinius dokumentus atsiranda dėl jų apyvartaus pobūdžio;
 - nesutartinėms prievolėms, atsirandančioms iš bendrovių ar kitų juridinių ar juridinio asmens statuso neturinčių subjektų teisės, pavyzdžiui bendrovių ar kitų juridinių ar juridinio asmens statuso neturinčių subjektų steigimo registruojant ar kitais būdais, jų teismo, vidaus struktūros arba likvidavimo ir nesutartinėms prievolėms, atsirandančioms iš asmeninės darbuotojų ir dalyvių atsakomybės už bendrovės arba kito minėto subjekto įsipareigojimus, ir asmeninės įstatymais numatytą apskaitos dokumentų auditą atliekančių auditorių atsakomybės bendrovės ar jos dalyvių atžvilgiu;
 - nesutartinėms prievolėms, atsirandančioms iš patikėtojo, patikėtinio ir naudos gavėjo santykių, susijusių su savanoriškai nustatyta patikėjimo teise;
 - nesutartinėms prievolėms, atsirandančioms dėl branduolinės žalos;
 - nesutartinėms prievolėms, atsirandančioms dėl privataus gyvenimo ir su asmeniu susijusių teisių pažeidimo, įskaitant garbės ir orumo įžeidimą.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

TAIKYMO SRITIS

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Įstatymų kolizijos atvejais šis reglamentas taikomas nesutartinėms prievolėms civiliniuose ir komerciniuose santykiuose. Šis reglamentas visų pirma netaikomas mokesčių, muitų ar administracinėse bylose arba iškilus valstybės atsakomybės už veiksmus ir neveikimą vykdančioms valstybės įgaliojimus (*acta iure imperii*) klausimui.

2 straipsnis

Nesutartinės prievolės

- Šiame reglamente žala apima visas pasekmes, atsirandančias dėl delikto, nepagrįsto praturtėjimo, *negotiorum gestio* arba *culpa in contrahendo*.
- Šis reglamentas taip pat taikomas nesutartinėms prievolėms, kurios gali atsirasti.

3. Šis reglamentas netaikomas įrodymams ir procesui, nepažeidžiant 21 ir 22 straipsnių.

4. Šiame reglamente „valstybė narė“ – bet kuri valstybė narė, išskyrus Daniją.

3. Visos nuorodos šiame reglamente į:
- a) žalą sukėlusį įvykį – apima žalą sukeliančius įvykius, kurie gali įvykti; ir
- b) žalą – apima žalą, kuri gali atsirasti.

3 straipsnis

Visuotinis taikymo pobūdis

Šiame reglamente nurodyta teisė taikoma net tuo atveju, kai ši teisė nėra valstybės narės teisė.

II SKYRIUS

DELIKTAI

4 straipsnis

Bendra taisyklė

1. Jeigu šiame reglamente nenumatyta kitaip, iš delikto atsirandančiai nesutartinėi prievolei taikoma tos šalies teisė, kurioje atsirado žala, neatsižvelgiant į tai, kurioje šalyje įvyko žalą sukėlusį įvykis ir neatsižvelgiant į tai, kurioje šalyje ar šalyse atsirado netiesioginių to įvykio pasekmių.
2. Tačiau jei abiejų asmenų – traukiamo atsakomybėn asmens ir žalą patyrusio asmens – įprastinės gyvenamosios vietos žalos atsiradimo metu yra toje pačioje šalyje, taikoma tos šalies teisė.
3. Jeigu pagal visas bylos aplinkybes yra aišku, kad deliktas yra akivaizdžiai glaudžiau susijęs su kita nei 1 ar 2 dalyse nurodyta šalimi, taikoma tos kitos šalies teisė. Akivaizdžiai glaudesnis ryšys su kita šalimi gali būti pagrįstas visų pirma remiantis prieš tai jau egzistuojančiais santykiais tarp šalių, pavyzdžiui, su konkrečiu deliktu glaudžiai susijusia sutartimi.

5 straipsnis

Atsakomybė už produktus

1. Nepažeidžiant 4 straipsnio 2 dalies, dėl produkto sukeltos žalos atsirandančioms nesutartinėms prievolėms taikoma:
- a) šalies, kurioje yra žalą patyrusio asmens įprastinė gyvenamoji vieta žalos atsiradimo metu, teisė, jei produktas buvo parduodamas toje šalyje; arba, jei ši sąlyga netenkinama;
- b) šalies, kurioje produktas buvo įgytas, teisė, jei produktas buvo parduodamas toje šalyje; arba, jei ši sąlyga netenkinama;

- c) šalies, kurioje atsirado žala, teisė, jei produktas buvo parduodamas toje šalyje.

Tačiau jei traukiamas atsakomybėn asmuo pagrįstai negalėjo numatyti, kad produktas ar tos pačios rūšies produktas parduodamas šalyje, kurios teisė taikoma pagal a, b ar c punktus, taikoma tos šalies, kurioje yra jo įprastinė gyvenamoji vieta, teisė.

2. Jeigu pagal visas bylos aplinkybes yra aišku, kad deliktas yra akivaizdžiai glaudžiau susijęs su kita nei 1 dalyje nurodyta šalimi, taikoma tos kitos šalies teisė. Akivaizdžiai glaudesnis ryšys su kita šalimi gali būti pagrįstas visų pirma remiantis prieš tai jau egzistuojančiais santykiais tarp šalių, pavyzdžiui, su konkrečiu deliktu glaudžiai susijusia sutartimi.

6 straipsnis

Nesąžininga konkurencija ir konkurencijos laisvę ribojantys veiksmai

1. Dėl nesąžiningos konkurencijos veiksmų atsirandančioms nesutartinėms prievolėms taikoma šalies, kurioje konkurencijoms ryšiams ar bendriems vartotojų interesams yra arba gali būti padarytas poveikis, teisė.
2. Jei nesąžiningos konkurencijos veiksmai turi įtakos tik konkretaus konkurento interesams, taikomas 4 straipsnis.
3. a) Dėl konkurencijos apribojimo atsirandančioms nesutartinėms prievolėms taikoma šalies, kurioje atsirado arba gali atsirasti poveikis rinkai, teisė.
- b) Kai poveikis rinkai atsirado arba gali atsirasti daugiau nei vienoje šalyje, žalos atlyginimo reikalaujantis asmuo, kuris kelia bylą atsakovo gyvenamosios vietos teisme, gali kaip alternatyvą pasirinkti grįsti savo ieškinį teismo, kuriame iškelta byla, teise, su sąlyga, kad tos valstybės narės rinkai tiesiogiai ir pastebimai daromas poveikis dėl konkurencijos apribojimo, dėl kurio atsiranda nesutartinė prievolė, kuria grindžiamas ieškiny; kai ieškovas kelia bylą, laikydamasis taikomų jurisdikcijos taisyklių, daugiau nei vienam atsakovui tame teisme, jis gali pasirinkti, ar ieškinį grįsti to teismo teise, tik jei konkurencijos apribojimas, dėl kurio iškeltas ieškiny kiekvienam iš atsakovų, turi tiesioginio ir pastebimo poveikio taip pat ir to teismo vietos valstybės narės rinkai.
4. Nuo pagal šį straipsnį nustatytos taikytinos teisės negalima nukrypti susitarimu pagal 14 straipsnį.

7 straipsnis

Žala aplinkai

Nesutartinėms prievolėms, atsirandančioms dėl žalos aplinkai ar dėl tokios žalos atsiradusios žalos asmeniui ar turtui, taikoma pagal 4 straipsnio 1 dalį nustatyta teisė, nebent žalos atlyginimo reikalaujantis asmuo nuspręstų savo ieškinį pagrįsti tos šalies, kurioje įvyko žalą sukėlusį įvykis, teise.

8 straipsnis

Intelektinės nuosavybės teisių pažeidimas

1. Nesutartinėms prievolėms, atsirandančioms dėl intelektinės nuosavybės teisės pažeidimo, taikoma šalies, kurioje reikalaujama apsaugos, teisė.

2. Nesutartinėms prievolių, atsirandančių dėl vieningo pobūdžio Bendrijos intelektinės nuosavybės teisės pažeidimo, atveju klausimams, kurie neregamentuojami atitinkamu Bendrijos aktu, taikoma šalies, kurioje buvo įvykdyti teisės pažeidžiantys veiksmai, teisė.

3. Nuo pagal šį straipsnį nustatytos taikytinos teisės negalima nukrypti susitarimu pagal 14 straipsnį.

9 straipsnis

Kolektyviniai veiksmai

Nepažeidžiant 4 straipsnio 2 dalies, nesutartinėms prievolėms, susijusioms su darbuotojo, darbdavio ar jų profesiniams interesams atstovaujančių organizacijų atsakomybe, atsirandančioms dėl žalos, padarytos dėl vykstančio ar įvykusio kolektyvinio veiksmo, taikoma šalies, kurioje yra ar bus atliekamas kolektyvinis veiksmas, teisė.

III SKYRIUS

**NEPAGRĮSTAS PRATURTĖJIMAS, NEGOTIORUM GESTIO IR
CULPA IN CONTRAHENDO**

10 straipsnis

Nepagrįstas praturtėjimas

1. Jei nesutartinės prievolės, atsirandančios dėl nepagrįsto praturtėjimo, įskaitant neteisingai gautų sumų mokėjimus, yra susijusios su tarp šalių egzistuojančiu santykiu, pavyzdžiui, su tuo nepagrįstu praturtėjimu glaudžiai susijusia sutartimi ar deliktu, toms prievolėms taikoma ši santykių reglamentuojanti teisė.

2. Jei taikytina teisė negali būti nustatyta pagal 1 dalį ir tuo metu, kai įvyko nepagrįstą praturtėjimą sukėlusį įvykis, šalių įprastinės gyvenamosios vietos buvo toje pačioje šalyje, taikoma tos šalies teisė.

3. Jei taikytina teisė negali būti nustatyta pagal 1 ar 2 dalis, taikoma šalies, kurioje buvo nepagrįstai praturtėta, teisė.

4. Jeigu pagal visas bylos aplinkybes yra akivaizdu, kad dėl nepagrįsto praturtėjimo atsirandančios nesutartinės prievolės yra akivaizdžiai glaudžiau susijusios su kita nei 1, 2 ir 3 dalyse nurodyta šalimi, taikoma tos kitos šalies teisė.

11 straipsnis

Negotiorum gestio

1. Jei nesutartinės prievolės, atsirandančios dėl be tinkamo pavedimo atliktų veiksmų, susijusių su kito asmens reikalais, yra susijusios su tarp šalių egzistuojančiu santykiu, pavyzdžiui, su tomis nesutartinėmis prievolėmis glaudžiai susijusia sutartimi ar deliktu, toms prievolėms taikoma ši santykių reglamentuojanti teisė.

2. Jei taikytina teisė negali būti nustatyta pagal 1 dalį ir tuo metu, kai įvyko žalą sukėlusį įvykis, šalių įprastinės gyvenamosios vietos buvo toje pačioje šalyje, taikoma tos šalies teisė.

3. Jei taikytina teisė negali būti nustatyta pagal 1 ir 2 dalis, taikoma šalies, kurioje buvo atliktas veiksmas, teisė.

4. Jeigu pagal visas bylos aplinkybes yra aišku, kad dėl be tinkamo įgaliojimo atliktų veiksmų, susijusių su kito asmens reikalais, atsirandančios nesutartinės prievolės yra akivaizdžiai glaudžiau susijusios su kita nei 1, 2 ir 3 dalyse nurodyta šalimi, taikoma tos kitos šalies teisė.

12 straipsnis

Culpa in contrahendo

1. Nesutartinėms prievolėms, atsirandančioms dėl šalių bendravimo prieš sutarties sudarymą, neatsižvelgiant į tai, ar sutartis faktiškai buvo sudaryta, taikoma teisė, kuri taikoma arba kuri būtų taikoma sutarčiai, jei ji būtų buvusi sudaryta.

2. Jeigu taikytina teisė negali būti nustatyta pagal 1 dalį:

a) taikoma šalies, kurioje atsirado žala, teisė, nepriklausomai nuo to, kurioje šalyje įvyko žalą sukėlusį įvykis, ir neatsižvelgiant į tai, kurioje šalyje ar šalyse atsirado to įvykio netiesioginių pasekmių; arba

b) jeigu tuo metu, kai įvyko žalą sukėlusį įvykis, šalių įprastinės gyvenamosios vietos buvo toje pačioje šalyje, taikoma tos šalies teisė; arba

c) jeigu pagal visas bylos aplinkybes yra aišku, kad dėl šalių bendravimo prieš sutarties sudarymą atsirandančios nesutartinės prievolės yra akivaizdžiai glaudžiau susijusios su kita nei a ir b punktuose nurodyta šalimi, taikoma tos kitos šalies teisė.

13 straipsnis

8 straipsnio taikomumas

Šiame skyriuje 8 straipsnis taikomas dėl intelektinės nuosavybės teisės pažeidimo atsirandančioms nesutartinėms prievolėms.

IV SKYRIUS

PASIRINKIMO LAISVĖ

14 straipsnis

Pasirinkimo laisvė

1. Šalys gali susitarti nesutartinėms prievolėms taikyti savo pasirinktą teisę:

- a) sudarydamos susitarimą po to, kai įvyko žalą sukėlęs įvykis; arba
- b) jei visos šalys užsiima komercine veikla – sudarydamos susitarimą, dėl kurio laisvai susitarta, prieš įvykstant žalą sukėlusiam įvykiui.

Pasirinkimas turi būti aiškiai išreikštas arba turi būti pakankamai aiškus iš konkretaus atvejo aplinkybių ir negali daryti poveikio trečiųjų šalių teisėms.

2. Jei visi situacijai svarbūs elementai tuo metu, kai įvyko žalą sukėlęs įvykis, buvo ne toje šalyje, kurios teisė buvo pasirinkta, šalių pasirinkimas netrukdo taikyti tos kitos šalies teisės nuostatas, nuo kurių negali būti nukrypta susitarimu.

3. Jei visi situacijai svarbūs elementai tuo metu, kai įvyko žalą sukėlęs įvykis, buvo vienoje ar keliose valstybėse narėse, tai, kad šalys taikoma pasirinko kitą nei valstybės narės teisė, netrukdo taikyti Bendrijos teisės nuostatas, atitinkamais atvejais – kaip jos įgyvendintos teismo vietos valstybėje narėje, nuo kurių negali būti nukrypta susitarimu.

V SKYRIUS

BENDROS TAISYKLĖS

15 straipsnis

Taikytinos teisės apimtis

Pagal šį reglamentą nesutartinėms prievolėms taikytina teisė visų pirma reglamentuoja:

- a) atsakomybės pagrindą bei apimtį, įskaitant asmenų, kurie gali būti pripažinti atsakingais už jų atliktus veiksmus, nustatymą;
- b) atleidimo nuo atsakomybės pagrindus ir bet kokį atsakomybės apribojimą bei padalijimą;

c) žalos buvimą, pobūdį ir įvertinimą ar reikalaujamą žalos atlyginimą;

d) neperžengiant proceso teisės teismui suteiktų įgaliojimų, priemonės, kurių teismas gali imtis siekdamas užkirsti kelią pažeidimui ar žalai arba ją nutraukti, arba užtikrinti kompensacijos suteikimą;

e) galimybės perduoti, įskaitant paveldėjimo būdu, nuostolių atlyginimo ar žalos atlyginimo reikalavimo teisę, klausimą;

f) asmenis, kurie turi teisę į asmeniškai patirtos žalos atlyginimą;

g) atsakomybę už kito asmens veiksmus;

h) galimus prievolės pasibaigimo būdus bei įgyjamosios senaties ir ieškininės senaties taisykles, įskaitant taisykles dėl pradžios skaičiuoti įgyjamosios senaties ar ieškinio senaties terminus bei tų terminų sustabdymo ir nutraukimo.

16 straipsnis

Viršesnės imperatyvios nuostatos

Nė viena šio reglamento nuostata neriboja teismo vietos teisės nuostatų taikymo tuo atveju, jeigu jos yra imperatyvios, nepaisant nesutartinei prievolei taikytinos teisės.

17 straipsnis

Saugumo ir elgesio taisyklės

Vertinant traukiamo atsakomybės asmens elgesį atsižvelgiama, kaip į faktinę aplinkybę ir tuomet, kai tai yra tinkama, į saugumo ir elgesio taisykles, galiojusias įvykio, dėl kurio atsirado atsakomybė, vietoje ir metu.

18 straipsnis

Tiesioginis ieškinys atsakingo asmens draudikui

Žalą patyręs asmuo atsakingo asmens draudikui gali tiesiogiai pareikšti savo ieškinį dėl žalos atlyginimo, jeigu tai numato nesutartinėms prievolėms taikytina teisė ar draudimo sutarčiai taikytina teisė.

19 straipsnis

Subrogacija

Tais atvejais, kai asmuo (kreditorius) turi nesutartinę reikalavimo teisę kito asmens (skolininko) atžvilgiu, o trečiasis asmuo turi pareigą patenkinti kreditoriaus reikalavimus arba jau faktiškai patenkino kreditoriaus reikalavimus tą pareigą įvykdydamas, pagal teisę, kuri reglamentuoja trečiojo asmens pareigą patenkinti kreditoriaus reikalavimus, nustatoma, ar ir kokia apimtimi trečiasis asmuo turi teisę skolininko atžvilgiu naudotis teisėmis, kurias kreditorius turėjo skolininko atžvilgiu pagal teisę, reglamentuojančią jų santykius.

20 straipsnis

Daugeto atsakomybė

Jeigu kreditorius turi reikalavimą keliems skolininkams, kurie yra atsakingi pagal tą patį reikalavimą, ir jeigu vienas iš skolininkų jau visiškai ar iš dalies patenkino reikalavimą, to skolininko teisę reikalauti kompensacijos iš kitų skolininkų reglamentuoja teisė, taikytina to skolininko turimai nesutartinei prievolei kreditoriaus atžvilgiu.

21 straipsnis

Formalus galiojimas

Vienašalis veiksmas, kuriuo siekiama teisinių pasekmių ir kuris susijęs su nesutartine prievole, formaliai galioja, jei jis atitinka teisės, reglamentuojančios atitinkamą nesutartinę prievolę ar šalies, kurioje tas veiksmas buvo atliktas, teisės reikalavimus dėl formos.

22 straipsnis

Įrodinėjimo pareiga

1. Nesutartinę prievolę reglamentuojanti teisė pagal šį reglamentą taikoma tiek, kiek, nesutartinių prievolių klausimais, joje numatytos teisinės prezumpcijas nustatančios taisyklės ar nustatyta įrodinėjimo pareiga.

2. Veiksmai, kuriais siekiama sukurti teisinės pasekmes, gali būti įrodyti bet kuria įrodinėjimo priemone, kurią pripažįsta teismo vietos valstybės teisė arba bet kuri iš 21 straipsnyje nurodytų teisių, pagal kurią tas veiksmas yra formaliai galiojantis, jeigu teismas gali taikyti tokią įrodinėjimo priemonę.

VI SKYRIUS

KITOS NUOSTATOS

23 straipsnis

Įprastinė gyvenamoji vieta

1. Šiame reglamente bendrovių ir kitų asociacijų ar juridinių asmenų „įprastinė gyvenamoji vieta“ yra centrinės administracijos buvimo vieta.

Kai žalą sukėlęs įvykis įvyksta arba žala atsiranda dėl filialo, atstovybės ar kitos įstaigos veiklos, „įprastinė gyvenamoji vieta“ laikoma to filialo, atstovybės ar kitos įstaigos buvimo vieta.

2. Taikant šį reglamentą, verslu užsiimančio fizinio asmens įprastinė gyvenamoji vieta yra jo verslo pagrindinė vieta.

24 straipsnis

Renvoi netaikymas

Šiame reglamente įpareigojimas taikyti šalies teisę yra įpareigojimas taikyti šioje šalyje galiojančias teisės normas, išskyrus tarptautinės privatinės teisės normas.

25 straipsnis

Daugiau kaip vieną teisės sistemą turinčios valstybės

1. Kai valstybę sudaro keli teritoriniai vienetai, turintys skirtingas nesutartinių prievolių reglamentavimo teisės normas, nustatant pagal šį reglamentą taikytiną teisę kiekvienas teritorinis vienetas yra laikomas šalimi.

2. Valstybė narė, kurioje atskiri teritoriniai vienetai turi skirtingas nesutartinių prievolių reglamentavimo teisės normas, šio reglamento neprivalo taikyti esant kolizijai tik tarp tokių vienetų teisės.

26 straipsnis

Bylą nagrinėjančio teismo vietos valstybės viešojo tvarka

Bet kurios šiame reglamente nurodytos šalies teisės nuostatos galima netaikyti tik tuo atveju, jeigu jos taikymas akivaizdžiai nesuderinamas su teismo vietos viešąja tvarka (*ordre public*).

27 straipsnis

Ryšys su kitomis Bendrijos teisės nuostatomis

Šis reglamentas neturi poveikio Bendrijos teisės nuostatų, kuriose konkrečioms dalykams nustatomos su nesutartinėmis prievolėmis susijusios kolizinės teisės normos, taikymui.

28 straipsnis

Santykis su galiojančiomis tarptautinėmis konvencijomis

1. Šis reglamentas nedaro poveikio tarptautinių konvencijų, kurių šalimis šio reglamento priėmimo metu yra viena ar kelios valstybės narės ir kurios nustato su nesutartinėmis prievolėmis susijusias kolizines teisės normas, taikymui.

2. Tačiau šis reglamentas tarp valstybių narių turi viršenybę tik dviejų ar daugiau valstybių narių tarpusavyje sudarytų konvencijų atžvilgiu tiek, kiek tokios konvencijos susijusios su klausimais, kuriuos reglamentuoja šis reglamentas.

VII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

29 straipsnis

Konvencijų sąrašas

1. Iki 2008 m. liepos 11 d. valstybės narės Komisijai pateikia 28 straipsnio 1 dalyje nurodytų konvencijų sąrašą. Po šios datos valstybės narės Komisijai praneša apie bet kurios iš šių konvencijų denonsavimą.
2. Komisija per šešis mėnesius nuo jų gavimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbia:
 - i) 1 dalyje minėtų konvencijų sąrašą;
 - ii) 1 dalyje minėtus denonsavimus.

30 straipsnis

Peržiūros sąlyga

1. Ne vėliau kaip 2011 m. rugpjūčio 20 d. Komisija Europos Parlamentui, Tarybai bei Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui pateikia pranešimą apie šio reglamento taikymą. Prireikus kartu su pranešimu ji pateikia naujų pasiūlymų šiam reglamentui pritaikyti. Pranešimas apima:
 - i) tyrimą apie tai, kaip užsienio teisė traktuojama skirtingose jurisdikcijose, bei to poveikį, ir apie tai, kokia apimtimi valstybių narių teismai praktikoje taiko užsienio teisę pagal šį reglamentą;

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse pagal Europos bendrijos steigimo sutartį.

Priimta Strasbūre 2007 m. liepos 11 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
H.-G. PÖTTERING

Tarybos vardu
Pirmininkas
M. LOBO ANTUNES

- ii) tyrimą apie šio reglamento 28 straipsnio poveikį, atsižvelgiant į 1971 m. gegužės 4 d. Hagos konvenciją dėl eismo įvykiams taikytinos teisės.

2. Ne vėliau kaip 2008 m. gruodžio 31 d. Komisija Europos Parlamentui, Tarybai bei Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui pateikia tyrimą apie padėtį nesutartinėms prievolėms, atsirandančioms dėl privatumo ir su asmeniu susijusių teisių pažeidimų, taikytinos teisės srityje, kuriame atsižvelgiama į taisykles dėl spaudos laisvės bei saviraiškos laisvės žiniasklaidoje ir teisės kolizijos klausimus, susijusius su 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽¹⁾.

31 straipsnis

Taikymas laike

Šis reglamentas taikomas po šio reglamento įsigaliojimo įvyksiems įvykiams, sukėlusiems žalą.

32 straipsnis

Taikymo data

Šis reglamentas taikomas nuo 2009 m. sausio 11 d., išskyrus 29 straipsnį, kuris taikomas nuo 2008 m. liepos 11 d.

⁽¹⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

Komisijos pareiškimas dėl peržiūros sąlygos (30 straipsnis)

Europos Parlamento ir Tarybos prašymu pagal Reglamento „Roma II“ 30 straipsnį Komisija ne vėliau kaip 2008 m. gruodžio mėn. pateiks tyrimą apie padėtį nesutartinėms prievolėms, atsirandančioms dėl privatumo ir su asmeniu susijusių teisių pažeidimų, taikytinos teisės srityje. Komisija atsižvelgs į visus šios padėties aspektus ir prireikus imsis atitinkamų priemonių.

Komisijos pareiškimas dėl kelių eismo įvykių

Komisija, žinodama apie skirtingą praktiką, kurios laikomasi valstybėse narėse nustatant kompensacijos, skiriamos nukentėjusiesiems kelių eismo įvykiuose, dydį, yra pasirengusi išnagrinėti konkrečias problemas, su kuriomis susiduria ES gyventojai, patekę į kelių eismo įvykius kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje yra jų įprastinė gyvenamoji vieta. Šiuo tikslu Komisija iki 2008 m. pabaigos Europos Parlamentui ir Tarybai pateiks tyrimą apie visas galimybes, įskaitant su draudimu susijusius aspektus, pagerinti nukentėjusiųjų kitoje valstybėje padėtį, kuris padėtų parengti Žaliąją knygą.

Komisijos pareiškimas užsienio valstybių teisės atžvilgiu

Komisija, žinodama skirtingą praktiką, kurios laikomasi valstybėse narėse užsienio teisės atžvilgiu, ne vėliau kaip per ketverius metus nuo Reglamento „Roma II“ įsigaliojimo ir bet kuriuo atveju kai tik bus baigtas horizontalus tyrimas apie tai, kaip valstybių narių teismai taiko užsienio valstybių teisę civilinėse ir komercinėse bylose, paskelbs šį tyrimą, atsižvelgdama į Hagos programos tikslus. Ji taip pat yra pasirengusi prireikus imtis atitinkamų priemonių.
